خوبونه

صاحب شاه صابر

دویم چاپ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

خوبونه

شعري تولګه

Download from:aghalibrary

صاحب شاه صابر

تاب تون ـ نه

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم	:: **خوبونه**
ویناوال	:: صاحب شاه صابر
خپرندوی	:: دانش خپرندویه ټولنه ـ پېښور
چاپ وار	:: دویم
لومړي چاپ	:: نومبر/۱۹۹۴
دویم چاپ	:: ۱۳۸۴ل/۲۰۰۵ م
چاپ شمېر	:: ۱۰۰۰ ټوکه
چاپ زیار	:: نذیر احمد سهار
کمپوزر	ذبیح الله شفق

چاپ او کمپیوټرځلی

د دانش خپرندویې ټولنې تخنیکي څانګه

Tel/Fax:+92-91-25645123/Email:danish2k2000@yahoo.com

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د خپرندويې ټولنې يادښت

پښتو ژبه د شعر له پلوه ډېره شتمنه ژبه ده او بيا د لرې پښتونخوا شاعران خو ربښتيا هم په پښتو ژبه او پښتنو د الله خانګړې لورپېنه ده.

دانش خپرندويه ټولنه، چې د لرې او برې پښتونخوا د ډېرو شاعرانو شعري ټولګي يې خپرې کړي او دا لړۍ لاروانه ده، دا ځل د ښاغلي صاحب شاه صابر شعري ټولګه (خوبونه) د دويم ځل لپاره خپروي.

(خوبونه) د ښاغلي صاحب شاه صابر د شعرونو ټولګه ده. چې له نن څخه څه دپاسه نهه کاله وړاندې خپره شوې وه او په بازار کې نايابه وه. د شعر د مينه والو ټينګار په پام کې نيولو سره دانش خپرندويې ټولنې وپتېله، چې نوموړې ټولګه بيا خپره کړي او دا دی اوس ستاسو په لاس کې ده.

موږ له ښاغلي صاحب شاه صابر څخه يوه ځل منه کوو. چې د خپلې شعري ټولګې د بيا چاپ اجازه يې راکړه او ګران لوستونکي يې لوستو ته رابولو هيله ده چې شعري تنده مو پرې ماته شي

په درنښت

دانش خپرندويه ټولنه

کتابټون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سریزه

په ادبي بحث کې د ټولو نه ګران کار د شاعر په شاعرۍ رایې ورکول او د هغې قدر او قیمت ټاکل دي. د هغې وجه غالباً دا کېدای شي چې شاعر د شاعرۍ د تخلیق په عمل کې چې د کومو کیفیاتو او احساساتو تېر وي، هغه د رایې ورکوونکي د نظر نه پناه وي زما مطلب دا نه دی چې د کیفیاتو او احساساتو یرغل تش تر شاعرانو محدود وي. د عشق او د ژوند د نورو ناکردو تجربې، د جمال مشاهدات او د جانان و جهان غمونه او فکرونه هر انسان پخپله قبا کې رانغاړي او د هر انسان په ذهن کې رنګارنګ Images راولاړوي، خو هر څوك نه شي کولی چې دغه څهرې د قلم په څوکه د ټکو په صورت کې په یوه خوندوره نغمه کې بدلې کړي. د شاعرانو کمال هم دا وي چې هغوی دغه Images په یو ښایسته شکل د خپل ذهن نه رابهر کړي او نړۍ ته یې په هغه رنګ وړاندې کړي. څرنګ چې د هغه په خپل ذهن کې خان خلوي. د تخلیق پیریان په شاعر هر وخت نه، بلکې کله ناکله راخي. د شاعر ددغه وخت تخلیقي الهامي او صلاحیت فطري وي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د شاعرۍ فن یو ستر تخلیقي عمل دی او دا دهلي فتح کول د هر چا د وس کار نه دی. دا خانله خبره ده. چې د پښتنو په سیمه هغه د چا خبره "د هرې ګټې لاندې یو شاعر پروت دی" څوک هم چې په کتمل پسې د ململ. اوربل او بلبل د قافیې د جوړولو توان لري، خان د حافظ او خیام نه کم نه ګڼي د تک بندۍ په دې دور کې په دې ګڼ شمېره شاعرانو کې هغه کسان د ګوتو په شمېر شمېرلی شي کوم چې واقعي د شاعرۍ په فن پوهه او په ریښتوني معنو د شاعر بللو جوګه دي. زه بغیر د څه مخ ملاړې ویلی شم چې د شاعرانو په دغه مختصر لسټ کې یو نوم د "صاحب شاه صابر" دی. هسې په ادب کې د شاعرۍ نه علاوه صابر د افسانې، څېړنې او کره کتنې په اصنافو کې هم د ستاینې وړ خدمات لري.

زه صاحب شاه صابر د هغې مودې راسې پېژنم. چې لا هغه په باقاعده ډول د ادب میدان ته نه و رادانګلي او د سیاست په لوبه کې مشغول و. د لېونتوب دغه دور هغه په روپوشي. د حوالاتو. تانو او زندانونو په دیدار. مقدمو. وهلو ټکولو او نارو سورو تېر کړو او د ژوند خوږه برخه (خواني) یې د ظلم. استحصال سامراجیت او امریت په ضد مبارزه کې قربان کړه. ښه په ښه یې د سماجي انصاف او جمهوري اقدارو د ګټلو لپاره جدوجهد وکړو. د مبارزې په عمل کې چې کله ډېر "لوی انقلابیان" وتښتېدل او په شا شول. اخلاقي کمزورو د مصلحتونو ښکار کړل. د اقتدار د شرکت لالچ د نوي نوي انقلاب ضد دلیلونو په اختراع مجبور کړل. یرو ترهو دښمن ته لاس په نامه کړل. صاحب شاه صابر نه خو ووېرېده او نه خرڅ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

شو، نه يې حالاتو ژبه غوڅه کړه او نه په ماضي پښېمانه شو، نه وتښتېدو او نه په مبارزه شرمنده شو، بلکې:

"صابر هغسې سرکش دی، صابر هغسې باغي دی"

ددې تمهيد نه کله هم د چا سپکاوی او يا د صابر د سياسي ژوند او مبارزې خاکه رابنکل مقصود نه دی بلکې دا کرښې مې خکه وليکلې، چې د صابر د سياسي فکر او عمل د هغه په ادبي تخليقاتو ژور اثر دی او د هغه د شاعرۍ يو لويه برخه د سياست د ټلې بحران آئينه ده.

يو خوب مې رښتيا نه شو
نور خوبونه نه وينم
نور د مينې نه اورم
نوره د زړه نه منم
نور لهونتوب نه کوم
نور خوبونه، نه وينم

په دې کې هېڅ شک نه شته چې زمونږ پښتانه روشن فکران په ننني وخت کې د يو ژور ذهني بحران سره مخامخ دي. د قيادت خودغرضي اولسي بې حسي او رياستي بېګانګي، د اقدارو او روياتو د شکست او ريخت عمل او اقتصادي او ثقافتي محرومو پښتانه من حيث القوم د خان نه پردي کړي دي د خان خانی په دې دور کې د حساس ذهنونو د ژوند نه بېزاري او مايوسۍ يو فطري امر دی خو په بل اړخ د صاحب شاه غوندې حساس او ذهين شاعر په دې پوهېږي، چې د وخت د درد د ترجمانۍ فريضه هغه نه په غاړه ده او د هغه ذات محدود نه دی هغه خبر دی چې د هغه د ذات درد د هغه د نسل درد دی او د هغه روياتو درد دی کوم. چې مات شوي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دي او خواره واره پراته دي د هغه د شاعرۍ نه که کله کله د مایوسۍ بوی راخیژي. نو دا د هغه د خیال مستقل مظهر نه دی هغه اوس هم د یو خوشاله او بهتره مستقبل نه صابر صاحب د ژوند د نوي رینښتینولۍ د دریافت کار اخیستی دی.

دغه رنګ موږ وینو چې په ژوند کې د رومانیت، سکون قلب او اخلاقو اړخونه د نوي صنعتي تهذیب له کبله ډېر ضعیف شوي دي. که موږ د سګمنډ فرائیډ ددې وینا سره اتفاق وکړو، چې د تهذیب انحصار په مستقله توګه د انساني جبلتونو په زېر کولو کې دی. نو بیا دا سوال راپورته کېږي، چې ایا جدید تهذیب دومره قیمتي شی دی. چې د هغې لپاره دې موږ د ابدي عذاب په دوزخ کې وسوځو؟

د صاحب شاه صابر نظم "د بمبوریت د یوې کلاشې پېغلې په نوم" ددې سوال یو زوروړ ځواب دی. په دې نظم کې صابر صاحب په ډېر ښکلي ډول زموږ د نوي صنعتي تهذیب په ډډوالي او ددې تهذیب د پیدا کړي ذهنونو په تصنع طنز کړی دی.

شاعري د یو شاعر د خیالاتو آئینه او د هغه د ذهني معیار غمازه وي. د شاعر د تخلیق نه لوستونکي ډېر په اسانه د شاعر د شخصیت اندازه اخیستلی شي او په دې پوهېدلی شي چې د شاعر ذهني سطح څه او څومره ده او هغه د کوم قبیل سړو تعلق لري. دغه وجه ده چې شاعري د خپل شاعر پېمانه هم وي او د هغه د شخصیت لازمي برخه هم. د صاحب شاه صابر شاعري هم د صابر صاحب د لوړ تخیل، فلسفیانه ذهن او سنجیده شخصیت ترجمانې کوي او تر څو د صبر د ژوري

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مطالعې څرګندونه کېږي. خپلې نظمونه نېغ په نېغه د فکري او شعوري مسئلو سره بحث دی او شاعر پکې خپلې اضافي ریښتینولی په ګوته کړي دي. ددې نظمونو ژبه هم لکه د هغه د نورې شاعرۍ لپاره په متحرک ژوند یقین لري او د خپلې خوندورې شاعرۍ په وسیله د یو باشعور، ذمه وار او د جذبې ډک زلمي په حیث د خپل ذهن ډیوه بله ساتي. د هغه شاعري د یو ژوندي انسان د زړه درزا او جرت مند زلمي احتجاج دی. هغه دا عقیده لري، چې:

دا خبره سپینومه
دا خبره رڼومه
چې مس څه دي خطا څه دي
دروغ څه دي رښتیا څه دي
دا خبره به سپینېږي
بیا به ګورو چې څه کېږي
که څوک مري که پاتې کېږي
دا خبره به سپینېږي.

د صاحب شاه صابر شاعري د خیال او د خیال د فني رویې په اعتبار نه، بلکې د هیت او تکنیک په لحاظ هم یو نوی رنګ لري. د هغې وجه دا ده چې صابر په ادب کې تش د نقطه نظر د وضاحت قایل نه دی، بلکې ادب او فن د جمالیاتي تسکین ذریعه هم ګڼي، هغه تش په بې روحه، مجردو او زړو تصوراتو شخوند نه دی وهلی، بلکې همېشه یې تهوس حقیقتونو ته ګوته نیولې ده او ورسره یې فن او ادب په نظر کې ساتلي دي. د هغه د شاعرۍ ددې نوي رنګ اظهار ددې مجموعې د غزلو او نظمونو نه کېږي. هغه که نعت هم لیکلی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دی، نو دغه نعمت لکه د روایتي نعت تش تر شمائل نبوی ص محدود نه دی، بلکې اسانه او عام فهمه دی او د علمي تندې په څنګ کې جمالیاتي تنده هم ماتوي. ددې یو بنه مثال د صابر صاحب نظم "شک او شعور" دی په کوم کې چې شاعر د شک او شعور په جدلیاتي اړیکو بحث کړی دی او دې نتیجې ته رسېدلی، چې "په شک شعور موندلی شي".

زه صابر پېژنم او منم چې هغه تر ډېره حده د یورپي فلسفیانو او عالمانو د افکارو سره بلد دی، خو شاید چې هغه لاددې نه ناخبره وي، چې فلسفي د ریکارټ ډېر وړاندې ددې ریښتینولی اظهار کړی دی.

صابر یو Self Made انسان دی او هغه کله هم د خپل ادبي او پېښه ورانه ژوند په پرمختګ کې د "قلندرانو ملنګانو" د دعاګانو او دمونو د وسیلو محتاجه نه دی. هغه د خپلو کامیابیو لپاره همېشه په خپلو باور لرلی او په خپلو صلاحیتونو او محنت یې تکیه کړې ده. په پښتو ادب کې د هغه د خدماتو برخه ورځ په ورځ زیاتېږي او زه یقین لرم، چې صاحب شاه صابر به د پښتو ادب د ناوې د سینګار په عمل کې هغه تاریخي فریضه سرته رسوي، کومه چې وخت زمونږ د خوان کهول لیکوالانو ته سپارلې ده او د کومې چې زمونږ ژبه او قام تقاضا کوي.

په درناوي

سید عابد جان

خزانه دیر

۱۹۹۴/۸/۲۶

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نعت

د صدو نه

د مودو نه

د کلونو

د پېړو نه

څو کسانو

ظالمانو

سردارانو

د انسان عظمت لوټلو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د انسان غېرت لوټلو
هر څوك سوی لولپه وو
خو چا هېڅ ویلی نه شو
خو چا هېڅ کولی نه شو
د چا ډله نه پره وه
نه رهبر نه قافله وه
نه همت نه حوصله وه
نه امید وو نه اسره وه
بې وسي وه مجبوري وه
د بتانو بندګي وه
دردېده وو تزېنده وه
لوګېده وو سوزېده وو
اخر جام د صبر ډك شو
یو سحر ناڅاپه غږ شو
یو بنده د خدای پیدا شو
پېغمبر شو رهنما شو
بې اسري بې وسیلې وو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

خو سړی د کار سړی وو
د خپل خدای د شان خبر وو
لوی نبي لوی پېغمبر وو
د توحید اعلان یې وکړو
د تجدید اعلان یې وکړو
په بتانو یې تور ووی
په غټانو یې تور ووی
د مظلوم هیبت یې ورک که
د ظالم غرور یې سپک که
سرداران یې کور و کر کړه
ټول بُتان یې کنډ کپر کړه
د تفریق زهر یې خام کړه
د توحید شراب یې عام کړه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د بمبوريت د يوې کلاشې پېغلې په نوم

د حســـن د ګلونـــو د رنګونـــو بلـــې شـــمعې
د غرونـــو د ښاېســـت پـــه ګرنګونـــو بلـــې شـــمعې

د نـــوي پېغلتـــوب پـــه بـــام ولاړې جـــادوګرې
پـــه زړه کـــې د شـــاعر د محبـــت نـــوې ســـندرې

مـنم چـې تـه د ډېـرو خوشـحالو سـره نااشـنا يـې
د نـوي ژونـد لـه نويـو رنګينـو سـره نااشـنا يـې

مـنم چـې ستا پـه ژونـد کـې بـه بـلا څيزونـه کـم وي
مـنم چـې سـتا پـه زړه بـه د بـلا څيزونـو غـم وي

مـنم چـې تـه بـه ډېـرو رښاګـانو تـه پسـخېږې
مـنم چـې تـه بـه ډېـرو اداګـانو تـه پسـخېږې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

منم چې ستا د کلي په کورونو کې تیاري دي
منم چې ستا جامې لرې خیرنې دي زړې دي

خو ته د خپل ښایست د پېغلتوبه خبر نه یې
خو ته د خپل تهذیب د سړیتوبه خبر نه یې

ته دلته د فطرت د رنګینو په غېږ کې اوسې
ته دلته د قدرت د تماشو په غېږ کې اوسې

ته دلته بله شمع د رنګونو د قیامت یې
ته دلته کې ښایست یې لهونتوب یې محبت یې

ته دلته د انګورو د ترخو اوبو خمار یې
ته دلته د خپل زړه د خپلې خوښې خپل اختیار یې

شپېلی وهې شپېلي وهې چې ګرځې په پټو کې
چې زړه دې وشي ګډه شې د کلي په کوڅو کې

د خپل زړه خپلې خوښې د انا په تار غږېږې
په چا چې دې زړه ورشي د هغه سره ګډېږې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بې غمه، ناخبره، د ثواب او د ګناه يې
خو! بيا هم په زړه سپينه يې معصومه يې صفا يې

د ژوند د بې وسۍ د مصيبته خبر نه يې
د نوم منافقت د مصلحته خبر نه يې

دا تا چې د کوم نوي ژوند خبرې اوربدلې
دروغ دي دا دروغ دي چا دروغ درته ويلې

په هغه ژوند کې څه دي که صفا مې درته ووې
دروغ به درته ښکاري که رښتيا مې درته ووې

د هغه نوي ژوند د سرېتوب بلا کمۍ دي
د هغه ځای د خلقو څه ناشوني مجبورۍ دي

ژوند څه دی يوه بلا ده يو عذاب دی يو هيبت دی
دوکه ده بې ايماني ده سراسر منافقت دی

ذهنونه پکې هسې د وهمونو کارخانې دي
سرونه د پيريانو د ديوانو ښارې دي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

فکرونه د تارکولو غزېدلي سرکونه
خیالونه د سېمټو د سیخونو دکانونه

خوانان پکې هغه چې جوړولی شي نوټونه
سړي پکې هغه چې ډکولی شي بینکونه

بناښست یې په پردو رنګونو خان سینګرول دي
الفت یې د دروغو د درنکونو کنستل دي

جانان یې یو رنګین مهین پی مخی غوندې دام دی
جنون یې د غرض په لمبو سوی تور غلام دی

یاري پکې د سپینې خودغرضه بوډی ټال دی
خپلوي پکې د خپلو غرضونو نری جال دی

ګناه پکې د هرې نارواګانې اخیستل دي
ثواب د چا بې وسه په مړی چاړه رانبکل دي

عصمت پکې د ښار د کباړي د دکان کوټ دی
قیمت د سړیتوب پکې د سلو روپو نوټ دی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

غيـرت پکـې يـو شـی دی پـه يـوه کاسـيره کـېږي
ايمـان پکـې د هرڅـه نـه پـه ښـه بيـه خرڅـېږي

د حســن د رنګونــو دکانونــه پــه پيســو دي
د ښکلــو د مخونــو تصــويرونه پــه پيســو دي

هر خيال د سړيتوب پکې ناشونی غوندې شی دی
احســاس د محبــت پکــې بــې وســه لېــونی دی

ژوند څه دی خو د ژوند په حقيقت پورې خندا ده
پـه حسـن پـورې تـوکې دي الفـت پـورې خنـدا ده

چې دلتـه راپـه يـاد شـي زړه مـې ورپـې خفـه شـي
ورغلـي پرهرونـه مـې خولـه پرانېـزي کچـه شـي

حيـا مـې لکـه وينـه پـه رګونـو کـې تـوده شـي
احساس د بـې وسـی لکـه ګرمکې راچوکـه شـي

زه خپلــه د هغــه تهــذيب د لاړو کوڅــو ســترې
زه ســتا د ســترګو وړانــدې د هغــې ادیــرې مــرې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په ما که دې څه وس رسي واپس مې راژوندی کړه
پـه مـا مهربـاني وکـړه د ځانـه مـې لـوګی کـړه

په ما کې که څه ساد وي هغه ساه زما نه واخله
زمـا سـره کـه ښـه کـوې نـو مـا زمـا نـه واخلـه

اوبـه کـه د انګـورو لـړې پـاتې وي نـو راکـړه
زمـا د وجـود وينـه پـه ترخـو اوبـو صـفا کـړه

زمـا خـواره دردونـه پـه خـالونو کـې راپنډ کـړه
زمـا د زړه زخمونـه د شـلېدلي ګګـړې ګنډ کـړه

مـا دلتـه ددې غرونـو د مابنـام پـه دعـا رنګ کـړه
په دې پولو مې اونوله په دې لښتو مې بنګ کړه

قربـان شمه لـوګی شـم مـا د خپلـو سترګو تـور کـړه
ددې غرونـو پـه دغـو ګرنګونـو کـې مـې خـور کـړه

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

وربخې راوله باران راوله
زلفو له څنډ ورکړه توفان راوله

لر کړه دمخه آئینه لرې کړه
ما د حیرت د بیابان راوله
سپرلیه زه به دې احسان ومنم
خو ته د ځان سره جانان راوله
څه چې واپس زړې قیصې نوې کړو
راشه واپس هغه دوران راوله
مابنام لمبه کړه تیارې وتښتوه
بله ډیوه شه پتنګان راوله
واعظه نه، په تقوی نه رغیږم
ماله ساقي د روهستان راوله

زړه نظر سترګې په جرګه درولم
بنکلي راغونډ کړه رقیبان راوله.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کلی خبر دی څوك دې ونه ویني
مه څه سحر دی څوك دې ونه ویني

زما د هر سړي نه یره کېږي
په چا باور دی څوك دې ونه ویني

په هر ګټ پېر د نظرونو څوکی
هر خوا خطر دی څوك دې ونه ویني

په دې شکمنه بلی مه ودرېږه
وخت مازیګر دی څوك دې ونه ویني

قیصې پرېږده لنډه خبره کوه
لار ده، ګودر دی څوك دې ونه ویني

خوا له مې مه راخه بدنامه به شې
صحرا ده، غر دی څوك دې ونه ویني

په دې کوڅه کې مخامخ **صابره**!
د جانان ور دی څوك دې ونه ویني

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هغه مستي هغه غورځنګ نه کوي
سترګې دې اوس د مینې جنګ نه کوي

د پېغلتوب د مستۍ خیر خو دې وي
بنګړي دې شور نه کوي شرنګ نه کوي

زموږ د ښار ښاپیرۍ اوښکې پیري
زموږ د غره غاړې لونګ نه کوي

هغه هم ستا د بهو وبوږنېږي
چې د سنګرنو تورو ځنګ نه کوي

موږ په دې لاره بلا ویني توې کړې
خو هسې نه رنېږي رنګ نه کوي

د محبت په سیند وینځلي زړونه
په خیرو نه خړېږي زنګ نه کوي

صابر د مینې د نشې آموخته
په صابر بنګ نه لږي بنګ نه کوي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د ارمان ونې مې سمسورې نه کړې
خو د وفا لارې مې نورې نه کړې

د درد پېغړیکو کې مې وخندوه
غم له مې هسې سترګې تورې نه کړې

د انتظار د صحرا تنده توبه
په مایې هسې لمبې پورې نه کړې

خدایه که هر سیورې ته کښېناستمه
هېر مې د هغو زلفو سورې نه کړې

اوس مې د نوې د تورې مه یرېږه
ما درته وې چې سترګې تورې نکړې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د هر پرهر نه مې نچور کړه وینه
خو د نظر پیالې نسکورې نه کړې

د درنو سترګو درنو زلفو مینې
هسې نه ما په زړه کمزوری نه کړې

خان مې په څه څه لمبو ونه سبزو
ته مې د کوم کوم اسمان ستوری نه کړې

ما پرې د زړه د وینو رنګ ونوستو
ما د غزل تقاضې سپورې نه کړې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د يقـين کـور بيخـي ميـرات نـه شـو
زړه کـه مـې وچـاوده خـو مـات نـه شـو

مينـې تـه يـو وخـت ملامتـه نـه شـوم
غـم دې په يـو موسـم کـې قـات نـه شـو
نـن دې بهـو راسـره جـنګ ونـه کـړو
نـن دې کاتـه راتـه پسـات نـه شـو
د زمـانې زيـاتې تـه ګـوره کنـه
په موږه يې سود يـو ملاقـات نه شـو
پـه دې بنـار داسـې نفرتونـه آبـاد
د مينـې نـوغی پکـې زيـات نـه شـو
څـه کـه حـالاتو پـرې لښکـرې وکـړې
زړه مـې خيبـر وو سـومنات نـه شـو

صـابره نـه بـه وي سـپرلی بـه نـه وي
کـه لهونتـوب دې پکـې زيـات نـه شـو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سینګار د زړه د پرهرونو کوو
نن سبا مینه د ګلونو کوو

په تودو څړیکو یې وینځلي ساتو
څومره پالنه د زخمونو کوو

کر د ګلونو، ارمانونو کوو
سوال د سپرلي د بارانونو کوو

بویه چې دا ازغي ګلونه سپري
بویه چې لوبې په رنګونو کوو

چې د خوبونو تعبیرونه غواړو
بیا خو به لوبې د سرونو کوو

څومره بې خوږو بې خوږو خلقو ته
قیصې د زړونو د دردونو کوو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

يـــاران د تپـــري زمـــاني يـــادوو
ارمـــان د ورانـــو محفلونـــو کـــوو

کـه د هـر ښکلـي قدمونـه شـمارو
خـو وظيفـه د يـار د پلونـو کـوو

هـر وخـت بـه څـه نـوي کـوو خبـره
يـــوه خبـــره د کلونـــو کـــوو

پـه خـورو زلفـو کـې مـې وزنګـوه
بيـــا بـــه خبـــري د دارونـــو کـــوو

د مينـې سـل مجبـوري سـل غمونـه
انتظـــار هـــم پـــه انګـــارونو کـــوو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هغه کوڅه

زه اوس هم کله کله
د خپل عادته مجبور
د محبته مجبور
په هغه لاره ځمه
هغه کوڅې ته ګورم
هغه کوڅه چې چرې
ستا د لیدو ځای وو
د اوسپدو ځای وو
ماته جنت ښکارېدو
د ښاپستونو جنت
د الفتونو جنت

زه اوس هم کله کله
د خپل عادته مجبور
په هغه لاره ځمه
هغه کوڅې ته ګورم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چرته چې ته اوسيدې
ستا ګاونډيان وو پکې
بلا کسان وو پکې
ټولو به ته پېژندې
ټولو به زه پېژندم
زمونږ په زړه پوهېدل
ښځې نر ښه پوهېدل
کله به يې ته څارلې
کله به يې زه څارلم
چا د دېوال د سره
چا د کوټې د بره.

چا د خپل وره نه پناه
چا د ګوټ پېره په غلا
پټ پټ څارلو موږه
آزارولو موږه
خفه کولو موږه
چا پوښولو موږه
خو موږه نه پوهېدو

کتابټون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

موږه په څه پوهېدو
موږ د چا نه اورېده
موږ د چا نه منله
موږ خو د مینې په نوم
د محبت په خاطر
په هرڅه اور لګوو
د هر څه تېر ناست وو
زموږ د زړونو په اور
زموږ د مینې په شور
هغه کوڅه ګرمه وه
د ژوند قیصه ګرمه وه

زه اوس هم کله کله
د خپل عادته مجبور

چرته چې زه درتلمه
چرته چې ته اوسېدې
بلا کسان وو پکې
وران ماشومان پکې
تولو به ته پېژندې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ټولو به زه پېژندم
څوك آشنایان وو زما
څوك دښمنان وو زما
چا به زما په لیدو
ما له ګلونه راوړل
د کشمالو ګلونه
ستا د کمځو ګلونه
چا به زما په لیدو
ماته حالونه ویل
زما او ستا حالونه
څوك به خفه وو زما
څوك به غصه وو ماته
چا به په پټه، پټه
خلقو ته ووې زما
چا به په چغو سورو
دنیا خبر کړه په ما
ورځ د محشر کړه په ما

زه اوس هم کله کله
د خپل عادته مجبور

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په هغه لاره خمه
هغې کوڅې ته ګورم

اوس په هغې کوڅه کې خاورې ریګونه نه شته
وران دیوالونه نه شته
رغښتې کورونه نه شته
کانې تېږونه نه شته
اوس په هغې کوڅه کې
هر خوا پاخه کورونه
د بنښتو سره کورونه
هر خوا پاخه فرشونه
خو اوس د هغې کوڅې
هغه مزه نه شته دی
هغه چرچه نه شته دی
هغه بې سره پېغلې
هغه خودسره زلمي
هغه بې غمه واړه
هغه ساده ماشومان
د شورو شره پاتې
د هنګامو وتي دي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د رنګينو وتي دي
هر څوك د ژونده ستړي
هر څوك په ژوند كې ستړي
نه زندګي پېژني
نه رنګيني پېژني
نه پسرلي پېژني، نه لېوني پېژني
دا په دوی څه شوي دي؟
دا په دوی څه شوي دي؟
حالات سنګين سهي خو
داسې سنګين خو نه دي
دومره غمګين خو نه دي
چې د سړي د سترګو خوبونه وتښتوي
يادونه وشكوي
د خپل ماضي يادونه
د مستقبل خوبونه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کله ګلاب کله لونګ راوړم
ستا د کوڅې څه نه څه رنګ راوړم

بلې نشې مې سودا ورکه نه کړه
خم د ګودر د غاړې بنګ راوړم
شوګیرې سترګې خوښولی نظر
ستا د څنګلې ستا د څنګ راوړم
د محبت نوې دنیا لټوم
د زندګۍ نوی آهنګ راوړم
ستا د بنو په ژبه ځان پوهوم
پربږده چې زړه په وینو رنګ راوړم
ستا خوږو سترګو ته خواږه ګورمه
زه لېونی یم خان له جنګ راوړم

هغه **صابد** یم که په هر خای کې یم
تاله راخمه ستا قلنګ راوړم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نـه پـه دعـا نـه پـه هنـر کـېـږي
عشـق د سـر لوبـه ده پـه سـر کـېـږي

زړه مـې خوږېـږي زلفـې مـه خـوروه
د خـورو زلفـو مـې خطـر کـېـږي

ستا د کـوڅې خـاورې پـه سـر بـادوم
پـه مـا څـه چـل هـر مـازيګر کـېـږي

زه د هـر ښکلـي پـه وعـده تېـر وخـم
زمـا نـه دا غلطـي اکثـر کـېـږي

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

زړه کـه مـې سـل خلـه د کـانې کړمـه
خـو پـه ده سـتا د مـخ اثـر کـېږي

او س هـم زمـا او سـتا د مـيـنې ذکـر
کلـه ناکلـه پـه ګـودر کـېږي

د بنـاهسـتونو د سـپرلي پـه تمـه
د محبـت د فصـل کـر کـېږي

شـپه بـه د مـيـنې پـه قيصـه تېـروو
نـوري خبـرې بـه سـحر کـېږي

زمـا **صـابره** سـتا د مـيـنې پـه نـوم
مـا سـره هـره ورځـې شـر کـېږي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د یار د کلي د کوڅې مازیګر
ما لېونی کړي، لېونی مازیګر

ما په جنت هم بدل کړی نه دی
د محبت د مېکدې مازیګر

د زړه د درده ناقلاره وه
د اور ترخې اوبه مې څښې مازیګر

سم د مانبام تبې ونیومه
تا راته کړې وې ښېرې مازیګر

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

رقیبان وبوډنبده وویرېده
موږ چې شوو یو بل ته نزدې مازیګر

ستا د ښاېست نه تاوېده لوګېده
غزل غزل سپرلی سپرلی مازیګر

ستا په کوڅه کې راتر غاړې وځي
انګار انګار، لمبې لمبې مازیګر

ځان یې ستایه د ځان صفت یې کوو
زما غزل یې ماته وې مازیګر

زموږ کوڅې ته دې کاته روان وې
زما **صابره** ما لیدې مازیګر.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د زړه د درده لېـونی شـوې کـه نـه
زمـا صـابره تـه سـړی شـوې کـه نـه

تـا د الفـت معجـزه نـه منلـه
زه چې لمبه شوم ته لوګی شوې که نه
د محبـت ګرمـي دې ولیدلـه
په یخو واورو کې خولې شوې که نه
مـا چـې د زړه د رڼـا رنـګ ورکـړو
د انتظـار لاړې رڼـې شـوې کـه نـه
مـا درتـه وی چـې سترګې مـه تـوروه
د خلقـو سترګې درپسـې شوې کـه نـه
نـوی الـزام رابانـدې ولګـوه
زړې خبـرې خـو زړې شـوې کـه نـه

د بنـو سـوري تـه مـې کښېنـولې
صابره سترګې دې مړې شوې که نه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مړه دې ونه کاته اوده دې نه کړم
نسکور پرې نه وتم نشه دې نه کړم

هسې دې وسوم لوغړن دې کړمه
ګوګل مې یخ نه شو لمبه دې نه کړم

په ننني خندا دې ویرېدم
زړه مې غوځ غوځ نه شو اره دې نه کړم

د تودې غېږې د خوبونو یاده
خوب دې رانه وستو دمه دې نه کړم

بلا دې واخلم تر بلې رانغلې
مازیګر تېر شو غرغره دې نه کړم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مخـې لـه راغلـې ژړغـونی دې کـړم
پـه مـخـه لاړې دلاسـه دې نـه کـړم

څـه راتـه ووايـه پـه څـه خفـه يـې
څـه شـولې پويـه پـه قيصـه دې نـه کړم

مينـې پـه هـر ميـدان دې وګټلـم
يو ځای دې پرې نښوم پيکـه دې نـه کړم

اوس بـه مـې بيـا درتـه ښېـرې کـولې
صـابره ښـه ده چـې غصـه دې نـه کـړم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

که ستا په مخ ستا په کاکل نه لیکم
بیا خو غزل نه دی غزل نه لیکم

ما دې زما د زړه آزار ووهي
که په قامت او په اوربل نه لیکم

ستا یې منله ستا یې ومنله
بس دی د خپل زړه سره خپل نه لیکم

بیا به د زړه خبرې زړه کې ساتو
بیا به روداد ستا د محفل نه لیکم

نور پرې د زړه د وینو رنګ نولمه
نوره د ګل قصه په ګل نه لیکم

هغه خوبونه مې په سترګو کې دي
څنګ به د بنکلي په څنګل نه لیکم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ته او زه

که ته د خپل ښاپست په نوم په کلي کې بدنام یې
زه هم د محبت په نوم د ژبې اوښزان یم

که ته د خپل ښاپست د نزاکت قصیده ګو یې
زه هم د تورو زلفو سپینو لپچو غزل خوان یم

که ته ددغه ښار د محفلونو رنګینی یې
زه هم د زندګی د قافلې روح روان یم

که ته د یو څو زړونو د یو څو ورځو باچا یې
زه هم د حسرتونو د جاګیر خود سره خان یم

که ته د ګل په شونډو د سپرلي بلبله ډیوه یې
زه هم د پسرلي د رنګینو نوی سحر یم

که ته د خپل ښاپست په بام ختلی مازیګر یې
زه هم د مینې نوی لمبه شوی مازیګر یم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

که ته د خپل ښاېست د زوره نوی لهونی یې
زه هم د محبت د لویې لارې مسافر یم

که ته د اداګانو د نازونو جادوګر یې
زه هم د لهونتوب د کمالونو نه خبر یم

که تا د خپل ښاېست په مدرسه کې څه ویلي
ما هم د محبت د کتابونو څه زده کړي

که تا د خپل ښاېست په پتنګانو لوبې کړې
ما هم د زندګۍ د تکلیفونو څه زده کړي

که تا په ډېرو خلقو خپلې سترګې ازمایلي
ما هم د پرهرونو د دردونو څه زده کړي

د نورو قیصې نورې دي زما خبرې نورې
زما نه که ته زړه غواړې زما زړه ته به ګورې.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نـه

نـه يـو ټکـی دی، يـو غـږ دی
يـو افـت دی، يـو غضـب دی
چـې پـه کومـه ژبـه واوړي
هغـه ژبـه دايمـي شـي
لافـاني شـي، لاثـاني شـي
نه تتبړي، نه غوڅېږي، چې خوزېږي
د چـا راج تـه خطـره وي
د چـا تـاج تـه خطـره وي
نقـص امـن وي، فتنـه وي
د مـودو نـه، د صـدو نـه
د کلونـو، د پېـړو نـه
سـردارانو نوابـانو
زور آورو، امیرانـو
دغـه ټکـی فـتح نـه کـړو
پـه دې ټکـي کـې لـوی تـوان دی
د عمرونـو پهلـوان دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ستوري يو، ډيوي يو، مشالونه يو
موږه به د غرونو يو خو غرونه يو

څه حاجت زموږه په چا څه پرواه
خپله لبوني خپله دشتونه يو
عشقه چې هرڅه يو ستا د خاورې يو
کاڼي يو غمي يو که لعلونه يو
تل د طوفانونو سره ننبتي يو
څومره ناقلاره ارمانونه يو
ودرد ېږو خوږ شو چې څوك وژاړي
څه د لېونو خوږمنو زړونه يو
وتوکېږو ورژېږو خاورې شو
موږ د پښتني مېړې ګلونه يو

هغسې هم سوزو هم رڼا کوو
هغسې بل شوي انګارونه يو.

۱۸ اګست ۱۹۸۶

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نوی سبق نوی کتاب غواړي
غرځنی ستر ګې انقلاب غواړي

ننني ژوند ننني عقل فکر
نوی نظر نوی نصاب غواړي
ستا د ښاېست په نوم بدنامه مینه
ستا د قامت د صلیب تاب غواړي
خیال په خورو زلفو کې وغزېد
ځواني مستي غواړي شراب غواړي
ستر ګې څه بل رنګې ښاېست لټوي
مینه څه بل شان انتخاب غواړي
د بې وسۍ خاموشه غلي جذبې
لړزېده غواړي اضطراب غواړي

یو سړي ځان ته ملامت ونه وې
هر څوک د نورو احتساب غواړي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زړه بـه د مـيـنې سـمندر ګرځـوو
ستا د غـم غرونـه بـه پـه سـر ګرځـوو

پـه څړيکـو هغسـې دردونـه پېـرو
زخمونـه هغسـې پرهـر ګرځـوو
اوس هـم د مـيـنې لېـوني خيالونـه
سـتا د يـادونو پـه ګـودر ګرځـوو
يـو بنکلی هغسـې نيـازبين دی زمـوږ
يـو سـړی هغسـې پـه سـر ګرځـوو
يو بنکلی هر وخت په نظر کې ساتو
يـو ګـل پـه ګوتـو کـې اکثـر ګرځـوو
د نفرتونـو د تيـارو د يـرې
پـه زړه کـې پټ د مـيـنې لمـر ګرځـوو

زمـوږ د شـپې شـوګيرې هسـې نـه دي
پـه بنـار کـې زېـری د سـحر ګرځـوو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دردونه په سينو کې پرهرونه په سينو کې
ساتو د مينې لوی لوی ارمانونه په سينو کې

په تمه د سپرلي د رنګينو د بارانونو
ساتلي مو تنکي تنکي زخمونه په سينو کې
يرې وي د يارانو تنګ نظرو د خبرو
وراسته مو کړل د ښکلو تصويرونه په سينو کې
خوږو خوږو سندرو ته لهوالې لهوني يو
توکېږي مو خواږه خواږه دردونه په سينو کې
زموږ مخې ته څه د نفرتونو ديوالونه
بهېږي مو د مينې دريابونه په سينو کې
تر هغې به رواج د خاموشۍ ته خطره وي
تر کومې چې درزېږي زموږ زړونه په سينو کې
دنيا پکې د حورو د غلمانو د شرابو
زموږ لهونو زړونه جنتونه په سينو کې

د مينې د ګودر چپو وهلي يو **صابره**
زموږه هسې نه خپړي برېښونه په سينو کې.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

اوس يې د زړونو سوزېده زده کړه
سترګو دې اور لمبه کېده زده کړه

د ګرنګونو خو به اوس پرېوځو
غرځنې تا د هوسې تله زده کړه
ستا دېوالونه د نظره مه شه
ما آسمانونو ته خاته زده کړه
يارانو نن مې لېونی وګڼئ
بنکلي آشنا بنکلي کاته زده کړه
دا مې په يو کتاب کې نه شو لوستی
د محبته چې مې څه زده کړه
ساقي په داسې غم دې واړولو
نه مې توبه زده نه مې څښه زده کړه

زه دې احساس د سمندر لامبوزن
ما په سور اور کې اوسېده زده کړه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ستا په خورو زلفو کې شپه کومه
د عمر ستړی یم دمه کومه

ستا د تودې غېږې سودا اخیستی
یخې سېلۍ ته شوګیره کومه
د پرهر ژبه مې تنهاکې شوله
ستا د تودو شونډو قیصه کومه
ستا د جبین آئینه تته مه شه
زه پکې خپله تماشه کومه
ستا د بڼو د تصور په سوري
لږ غوندې خوب هره غرمه کومه
د الزامونو د سورو لاس آزاد
د جانان ذکر په ښکاره کومه
په دردبدلو ترڅبدلو څړیکو
ستا د یادونو وظیفه کومه

مینه منم خو پښتو نه ماتوم
ستا نه بغېر به ګوزاره کومه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د یارانې لوظونه مه ماتوه
مه کوه مه! ګلونه مه ماتوه

ګله بې خایه سترګې مه خړوه
هسې زموږه زړونه مه ماتوه

د احتساب وختونه تلي ساقي
یرېږه مه جامونه مه ماتوه

زمانې مه چېړه د زړونو سره
د محبت ملکونه مه ماتوه

قاصده هیرې قیصې مه یادوه
د زړه ورغلي ورونه مه ماتوه

د شیرینۍ شرطونه وپېژنه
فرهاده! هسې غرونه مه ماتوه

ستا زنځیرونه ماتېدونکي نه دي
صابره! خپل لاسونه مه ماتوه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

پېرزوینې

منم چې ته د حسن د رنګونو باډیوه یې
منم چې ته د مینې د مستۍ بله ډیوه یې
منم چې ستا په سترګو کې د نوې نشې اور دی
منم چې ستا په شونډو د سپرلي د خندا شور دی
منم چې ستا نازونه پرهرونه خندوی شي
منم چې اداګانې دې سپرلي لمبه کوی شي
منم چې ستا په زړه کې څه خبره څه قیصه ده
منم چې ستا زما نه څه خفګان دی څه ګیله ده
پوهېږم په غصه غصه کتلو دې پوهېږم
د سترګو د بنیو په خوزولو دې پوهېږم
زه هم څه ویل غواړم خو په زړه زړه کې یرېږم
د مخه دې شرمېږمه، د سترګو دې شرمېږم
چې خوله جوړول غواړمه حیا راشي پیکه شم
په ځان پورې خندا راشي د ځان سره کچه شم
دا نه چې زه بې زړه یمه یرېږمه شرمېږم
دا نه چې زه بې مینې یم د مینې نه پتېږم
دا نه چې ستا د حسن په رنګونو بدګومان یم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دا نه چې ستا د مینې په لوظونو بدګومان یم
خو دا ماحول د مینې د الفت دپاره نه دی
دا کلی دا وطن د محبت دپاره نه دی
دا بېله ده چې زه یکې د عشق سندرې وایم
دا بېله ده چې زه یکې سره د مینې پایم
خو زه چرته د بلې ختې جوړ یم خبر نه یم
چې هر څومره کړېږم دردېږم دومره ښه یم
د خپل وجود په اور کې لکه شمع ویلې کېږم
د ګل هسې چې هرڅومره دوړېږمه تو کېږم
خو ته مې د فریب په جادوګرو پېرزو نه شې
خو ته مې ددې خلقو په خبرو پېرزو نه شې
دا خلق خو ته پېژنې چې څومره دروغژن دي
مخونه یې صفا سهې خو زړونه یې خیرن دي
د مینې د مینو دښمنې یې مشغله ده
نفرت یې د ژوند لویه مستنده فلسفه ده
زه خپله فکر وړی یم حېران یمه سودا کړم
چې داسې څه ځای وګورم چې داسې څه پیدا کړم
چې تا یکې د مینې د دردونو غوندې پټ کړم
چې ځان یکې د خپلو پرهرونو غوندې پټ کړم
چې تا یکې ددې خلقو د سترګو نه پناه کړم
چې ځان له یکې جوړه د الفت بله دنیا کړم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سندره

پـــه انګارونو کې مې ونغاړه زخمونه
کـېږده په زلفو کې ګلونه
په تودو څېرېکـــــو رااله وینځه پرهرونه
کېږده په زلفو کې ګلونه

مانښام په سترګو کې لمبې کړه
بـــــلې د سرو ګلو ډیوې کړه
مـــا سرګردانه لېونی کـــړه
پـــه زړه مې ښخ کړه د بنو تېره سرونه
کېږده په زلفو کې ګلونه

زمـــا د دواړو سترګو توره
بـانې ځنګزن کـــړه ماته ګوره
یـه د ښاپست د سپرلي اوره
لږ مـــې رڼا کـــړه د دردونو تصویرونه
کېږده په زلفو کې ګلونه

لږ مـې په سترګو کې دمه کړه
د وجود رګ رګ مې نشه کړه
د عمـــــر تنده مې سړه کړه
نن مې رښتیا کـــړه د خوبونو تعبیرونه
کېږده په زلفو کې ګلونه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

خون به مې واخلي قاتلانې به شي
زلفې دې مه سموه ورانې به شي

په آئینه کې سترګې مه توره
ځان ته به وګوري حیرانې به شي
زموږ وعدې د ښکلو څنې نه دي
چې رنګ به واړوي ارزانې به شي
د محبت خواري دې هیره مه شه
لاړې که ګرانې دي آسانې به شي
ستا د ښاېست تخم به نه ورکوي
د زړونو زمکې دې ودانې به شي
بلا دې واخلم زلفې مه خوروه
بلا به واخلي بلاګانې به شي

د تورو سترګو دروغژنې قیصې
صابره مه سپینوه ګرانې به شي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زما وجود شوې زما ساه نه شوې
زما اشنا زما اشنا نه شوې

ماته خپل ځان او ځان مې ته ګڼلې
ته د خپل ځان وې ته د چا نه شوې

ښه ده چې دومره خو دې وپېژندم
مخې له راغلې وارخطا نه شوې

زه وسوسو په مخه واخیستمه
تا شونډې پرانستې ګویا نه شوې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه دې الفـــت تـــه ملامتـــه کړمـــه
د يـــار بـــلا زمـــا بـــلا نـــه شـــوې

سترګې يې بيا هم پښتنې وې کنه
بې وفا شوې خو بې حيا نه شوې

ميـــنې منمـــه چـــې د هـــر ازمېښتـــه
زه روستو نه شوم ته په شا نه شوې

زړه د بـــلا ښهـــرو مـــې وويـــنځلې
خـــو د وهمونـــو نـــه صـــفا نـــه شـــوې

تـــا د **صـــابر** لېونتـــوب څـــه وليـــده
تـــه دصـــابر د زړه ســـودا نـــه شـــوې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

حسن چې ګلونه شي رنګونه شي
زړونه بهارونه بهارونه شي

څو چې هغه سترګې هغه سترګې وي
څنګ به زموږ زړونه زموږ زړونه شي

دا ښکلي د کوم سپرلي د کوم کلي
هسې چې لږ وخاندي ګلونه شي

دا زخمونه دومره بې نوا نه دي
دلته د دردونو محفلونه شي

چاته د دعا په وخت کې یاد نه وي
ورك دي د مینو نصیبونه شي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ته د انتظار شپه یوه شپه کښې
ماته خو کلونه شي عمرونه شي

ستا یادونه دومره بلا دومره ډېر
څه مې شوګیرې څه مې خوبونه شي

مینې مینې زړونه وینې وینې شو
درنګ له به د وینو بارانونه شي

مه منه د ښکلو تسلي مینې!
ورك دې د منکرو قسمونه شي

یه **صابره** دې سترګو ته وګوره
هېر به دې جامونه جنتونه شي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ځوك چې د مينې د منظره ووځي
هغه د ژوند د سمندره ووځي

هغه سړی به د نظره کړي ځوك
هغه د هر چا د نظره ووځي
ستا د يادونو د دردونو څړيکې
پورې راپورې د ځيګره ووځي
خدايه په هغه زړه به څه تېرېږي
چې بېنوا د يار د دره ووځي
هغه سور اور يې هغه څړيکه نه وي
چې د مين زړه د پرهره ووځي
زما خودسره باغي شوی نظر
د يار د سترګو د اثره ووځي

چې د خورو زلفو تيارې رڼوي
صابره اور به دې د سره ووځي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

شرابي سترګې ګلابي رنګونه
ما لېونی کړي لېوني رنګونه

ستا د جبين رنا ته وپسخېدل
د ښاپستونو د سپرلي رنګونه

په جنتونو مين څه پېژني
ستا د کوڅې مازيګري رنګونه

د جانان سترګې د نظره مه شه
په هر پرهر مې دوړوي رنګونه

خدايه لمن يې ترېنه داغ وانخلي
په رنو سترګو کې راوړي رنګونه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زمـــا زخمونـــه امـــاني دردونـــه
زمـــا يادونـــه تمـــامي رنګونـــه

د خـــورو زلفـــو ســـيوری مـــه خـــوروه
د خوشـبويو نـه شـي خـالي رنګونـه

زه تـري نـه چـري بـې نشـې نـه شـومه
زمـا سـاقي مـا لـه سـاتي رنګونـه

سـترګې مـې ووځـه خـو ونـه وينمـه
د خپـل جانـان پـه مـخ پـردي رنګونـه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د نـــازولي زړه مـــې ومنلـــه
ګـنې نـو مـا خـو مينـه نـه منلـه

عقلـه اوس پرېږده چې ټکرې خورمـه
مـــا د مئـــين لېـــوني زړه منلـــه

ستا شرابي سترګې چې اور لمبـه وې
زمـــا توبـــه بـــه خلقـــو څـــه منلـــه

زمـا خبـرې تـه چـا غـوږ نـه نيـوو
هـــر ســـړي ســـتا خبـــره ومنلـــه

که مېخانې ته دې راوستي وی څوك
ســـپرليه مـــا بـــه دې هلـــه منلـــه

يـارانو تاسـو تـه ګنـاه نـه شـته دی
مـــا بـــه پخپلـــه د هغـــه منلـــه

ما درته وې چې دروغژن وي بنکلي
صـــابره تـــا بـــه زمـــا نـــه منلـــه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

جواب

زه کله د الفت د مېکدو لېونی نه وم
زه کله د ښاېست د رنګینو لېونی نه وم
زه کله د الفت د عظمتونو نه منکر وم
زه کله د ښاېست د کمالونو نه منکر وم
ما کله په زخمونو کې سپرلي نه دي ستاېلي
ما کله پرهرونه په ازغو نه دي ګنډلي
ما کله د ګلونو د یارۍ نه توبه کړې
ما کله د رنګونو رڼا نه ده نغمه کړې
زما په برخه کله لېوني غمونه نه وو
زما په لمن کله د تهمت داغونه نه وو
زه کله باغي نه ومه خود سره مین نه وم
زه کله زما ګرانه د زړه سره مین نه وم
زه تل د محبت د عظمتونو ثنا خوان یم
زه تول عمر په دې ګناه د ژبې اوښزان یم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه نن هم د پرون غوندې په دې ګناه لتاړ یم
زه نن هم د فتوو د توپو مخې ته ولاړ یم
زه نن هم د سپرلي هره ښکالو نغمه کومه
زه نن هم زندګي د محبت په تار ترمه
زما زړه خو هم هغه دی چې تاته مې ښودلی
زما لېونتوب هغه دی چې تا خپله لیدلی
خو زه ددغو ټولو حادثو سره بلد یم
د ځان د سوزېدو د تماشو سره بلد یم
ما ټول عمر هم دا کړي دا اوس چې څه کومه
هم دغسې پخوا ومه دا اوس چې څنګه یمه
زما ژوند خو هم هغسې بې سره لېونتوب دی
زما سترګو کې هغسې یو غنی غنی خوب دی
که ته د نعمتونو د تیارو نه یرېدلې
که ته ددې خبرو دغو خولو نه یرېدلې
که دغه بوږنوونکي یرې ترهې دې په زړه وې
تراوسه ولې چوپ وې د زړه سره څه دې نه وې
اوس څه وشو چې داسې یرېدلی یې اوتر یې
ما هم یرول غواړې لېونی یې زورور یې
زه څه وکړم ستا ومنم د ژونده لاس په سر شم
د مینې نه تویه کړمه د مینې نه منکر شم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نه نه زما نه نه کېږي دا نه کېږي دا نه شي
زما لمن دې چرې په دروغو پاکه نه شي
زما زړه دې د مينې د عظمت په ګناه تور يې
زما په نوم دې دغسې يو سل الزامه نور يې
ته څه ورځه چې تاته پکې پېښه نوره نه شي
زما په الزامونو دې لمنه توره نه شي
زما مينه خود سره ده باغي ده تاواني ده
زما ژوند لاتردې ورځې باهللې جواري ده.

بغاوت

د رواجونو د تيارو د يرې
د نيمې شپې د خاموشۍ په څلي
د دوو مينو سوري
لکه ګلونه رپي
تلي پيرونه رپي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ټولې دنیا ته مې د یو سړي صفت کړی دی
ما په یو څو ورځو کې څومره محبت کړی دی

زه ددې ښار د نفرتونو د بُتانو دشمن
ما په دې ښار کې د مینو امامت کړی دی

ددې کوڅو نه صبرېده زما د وسه نه ده
ګڼې یارانو راته هر وخت نصیحت کړی دی

ما د هر ګوټ سره د یار د سترګو ذکر کړی
ما د شرابو په نشه کې عبادت کړی دی

هغه چې زه یې د ښاېست په صفت نه مړېږم
هغه سړي زما په هرځای کې غیبت کړی دی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زمـا رقيـب د محبـت پـه معنـی څـه پوهـږي؟
هغـه خـو ژونـد هـم پـه يـو لـوی منافقـت کـړی دی

سـتا د يـادونو د سـپرلي ګلونـه نـه هـږوي
ګـنې نـو مـا خپلـو زخمونـو تـه منـت کـړی دی

د مـلازو د ملامتـو يـې سـاتلی يمـه
زما احساس زما په هر ځای کې عزت کړی دی

د ډېـرو ښکلـو د ښاېسـت ثنـا دې وی **صـابره**
خو پـه غـزل کې دې د يـو سړي صفت کـړی دی.

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

مـا د ګلونـو د رنګونـو دلـداري کـړې ده
مـا د سـپرلي د انتظـار سـره يـاري کـړې ده

مـا د خپـل زړه پـه رڼا سـتوري د اسـمان رڼـول
زه کـه ذره وم مـا د لمـر سـره سـيالي کـړې ده
زمـا د زړه څـړيکې بـه دومـره بـې اثـره نـه وي
مـا د زخمونـو کرونـده پـه نـري سـوي کـړې ده
د جانـان ذکـر مـې پـه ژبـه د غـزل کـړی دی
د خپل ارمان قيصه مې تل په اسويلي کړې ده
مورِ د دنيـا د بادشـاهانو بادشـاهي رڼګ کړې
خو يـو سړي زمـورِ پـه زړونـو بادشـاهي کـړې ده
ماتـه ددې خلقـو د زړونـو د تيـارو پتـه ده
مـا ددې کلـي پـه کوڅـو کـې ملنګـي کـړې ده
زه يې د خپل وجود د خورِ په خورِو پوهه کړمه
پـه مـا ديـار سـترګو بـلا مهربـاني کـړې ده

تـه څـه خبـر يـې د زړه سـره تاتـه څـه پتـه ده؟
چې ستا **صابر** څومره په ګرانه شاعري کړې ده.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د حسن په نشه کې لهونی مخې له راغی
په چا پسې چې تلم هغه سړی مخې له راغی

زه نه یم بختور خو دا د مینې معجزه ده
اشنا په پردي کلي کې د شپې مخې له راغی

نور هېڅ نه شته پوهېږمه قسم مې ماتوي
اشنا چې مې د زړه د دروازې مخې له راغی

د هغه غزل زادو سترګو رنګ مې ورله ورکړو
که ګل مخې له راغی، که سپرلی مخې له راغی

ستا حال یې راته ووی ستا قیصه یې راته وکړه
چې څوک ستا د پلو ستا د کوڅې مخې له راغی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

لګیا وو د خپل حسن په صفت نه مړېدو
زما غزل یې غلی غلی وی مخې له راغی

دا مینه ده ارمانه که د مینې مجبوري ده
زما د زړه قاتل ما له ژوندی مخې له راغی

په ډېره موده پس مې سترګې لړې شان خوښې شوې
په ډېره موده پس هغه سړی مخې له راغی

څادر د محبت یې په سر سوری وو روان وو
صابر د ژوند په لاره د غرمې مخې له راغی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بې کوره شي چې څوك په بې درکو پسې ګرځي
درانه خلق سپکېږي چې په سپکو پسې ګرځي

زمـا د قـام د کـومې بدبختـي بـه درتـه وايـم
چې څوك را زلمی کېږي په ټوپکو پسې ګرځي

د زرکـو د کـوترو ښکـار د نـورو مشـغله شـوه
زمـا د غرونـو بـاز پـه تـوت خورکـو پسـې ګرځي

بيـا څـوك د پښتنـو د اتفـاق سـندرې وايـي
ديوان يې د خوشحال په لاس ختېکو پسې ګرځي

صـلاح کـوي جرګـه کـوي غونډه پـرې تندرونـه
څوك جالـه جوړوي ځانلـه پـه ډکـو پسـې ګرځي

د هغـه غرځنـي غـړې مـې هغسـې پـه زړه ده
لاهغسـې مـې فکـر پـه کنجکـو پسـې ګرځي

د ښکلو پـه سينو کې بې غرضـه زړونـه ګوري
صـابر بـلا وهلـی دی پـه ورکـو پسـې ګرځي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کابل

په دې ښار کې څه کمی دی
د ګلونو د رنګونو
د پستو نرمو بادونو
د ښاېست د نګهتونو
د قدرت د نعمتونو
نه په دې کې خو مثال دی
نه په حسن کې خو سیال دی
د سپرلي د بوډی تال دی
د ښاېست د اور مثال دی
بیا په ده کې څه کمی دی
بیا یې څه بدنصیبی دی
بې ورېځو بې اوبو دی
بې بارانه بې چینو دی
بې ناموسه بې پښتو دی
بې داستانه بې قیصو دی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نه دده خو زر داستانه
نه دده خو سل قيصې دي
دده سل رنګه وريځې
دده سل قسمه چينې دي
بيا په ده کې څه کمی دی
بيا يې څه بدنصيبی دی
ژبه نه لري ګونګی دی
احساس نه لري لرګی دی
وجود نه لري پيری دی
تاريخ نه لري څه شی دی
نه نه ژبه يې ګويا ده
د وينا سره اشنا ده
نه وجود خو يې غمی دی
نه احساس خو يې سپرلی دی
په تاريخ کې يې لوی زور دی
د ويدې سندرو شور دی
د زرتشت د فکر اور دی
د ملالې د پلار کور دی
بيا په ده کې څه کمی دی
بيا يې څه بدنصيبی دی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چې مين تري نه خفه دي
پښتانه ورته غصه دي
په بلا بدو يې ستايي
چې خوله پرانېزي نو وايي:

يار د کابل زه د تيراه يم

کابل دې وران شي چې جوړه تيراه له ځونه

د سرفراز محمود په مړينې

د کوهـاټ غرونـه د هېبتـه رپـي
آسـماني تنـدر پـه خيبـر پرېوتـو
د صـحرا کـانې بـوتې وژړېـدل
د لېونـو د ډلـې سـر پرېوتـو

د امان الحق په قبر

پـه دې قبـر کـې دننـه
د ژونـدو سـترګو نظـر دی
د دې لپـه خـاوره لاندې
پـروت د مينـې سـمندر دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په چمن کې که ګلونه که ازغي مري
خو زما د کور ښاېست زما سپرلي مري

دا مې لويه بدبختي نه ده نو څه ده
په پردي جنګ کې زما د بڼ زمري مري
د دنيا روزګار په صلح په صلاح شي
کوم قامونه چې د جنګ په لوري ځي مري
د دنيا اولسه هله که رادو کړئ
سړي يو بل سره نغښتي دي سړي مري
مورِ نه هغو خلقو بلې لمبې تاو کړې
چې په خپله په پوتې غوندې لوګي مري
د خوشال په ادیره به ماتم نه وي
سره بڅري د ايمل د انغري مري

د اسلام د سپېځلتيا مبلغينو
په کابل کې درنه شته مسلماني مري.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زما د زړه د خوږېدو رازونه مه لټوه
اور به درپورې شي اشنا اورونه مه لټوه

د خپلو سترګو د ظلمونو به دې کرکه وشي
مه کوه مه! زما د زړه زخمونه مه لټوه
زما بې سره شوګیرې درپورې ونه ننبلي
زما په سترګو کې زما خوبونه مه لټوه
ارمانه مه کوه د ښکلو زړونه ډېر خیرن دي
ښکلو ته ګوره خو د ښکلو زړونه مه لټوه
په دې سرونو کې به سر وخوري د عقل رنا
دا د وهمونو د تیارو غارونه مه لټوه
مینې رښتیا مه وایه مه کوه ستومانه به شې
ځان له زما غوندې په زور غمونه مه لټوه

په دې کوڅو کې د الفت بادونه نه الوزي
صابره! دلته د الفت رنګونه مه لټوه.

کتابټون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د محبت رازونه پټ ساتمه
په زړه د زړه دردونه پټ ساتمه

نور د یارانو زړونه نه یخوم
نور به د زړه زخمونه پټ ساتمه

په دې بې لوظه موسم څه اعتبار
ستا د وعدو ګلونه پټ ساتمه

د پرهرونو خولې مې وترلې
نور د جانان یادونه پټ ساتمه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د ديوالونو نه مې يره کپږي
ستا د راتلو وختونه پټ ساتمه

دلته د غم ژبه څوک نه پېژني
دلته کې خپل غمونه پټ ساتمه

د څکو خو څه وايي چې څه کفر دی
زه دلته تش جامونه پټ ساتمه

د ملامتو د فتوو د يرې
په سر کې د هر سوالونه پټ ساتمه

د خلقو خولې خو تاته ښه پته ده
صابره ستا خطونه پټ ساتمه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د محبـت د لېونـو پـه ژبـه نـه پوهېـږي
سـتا د بنـار خلق د سړو په ژبـه نـه پوهېـږي

چـا چې د کلي مـازيګر سندره کړې نـه وي
هغـه د بـام د اشـارو پـه ژبـه نـه پوهېـږي
زمـا د زړه دردونـه دومـره بـې دليلـه نـه دي
چې ستا د سترګو د بنو په ژبـه نـه پوهېـږي
د زړه تنهـاکې مـې پـه داسـې بنـو وځيـرلې
چې د تنهـاکو د چـاودو پـه ژبـه نـه پوهېـږي
هغـه د خپـل ظـالم نظـر د زوره نـه دی خبـر
هغـه زمـا د اسـوېلو پـه ژبـه نـه پوهېـږي
هغه بې لوظه بې پښتـو هغـه بې خوږو سړی
هغـه د مينـې د پښتـو پـه ژبـه نـه پوهېـږي

مينه خود سره وي ***صابره*** خپله خوښه کوي
د مصـلحت د فلسـفو پـه ژبـه نـه پوهېـږي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د ښاېستونو د سپرلي باد ته ګلونه کړو
پخپلو زړونو کې د مینې ارمانونه کړو

ستا د ښو سرونه هغسې په زړه ګرځوو
موږ د ځیګر په زمکه هغسې زخمونه کړو

د وخت قاضي دې پرې څه نوې فتوی ولګوي
موږ په دې خاوره نوی خیال نوي فکرونه کړو

زموږ خودسره منصورخپلو نسل نه ورکېږي
موږ د دارونو په سرونو کې سرونه کړو

موږ د نفرت د توپانونو پروا نه ده کړې
موږه د زمکې په سینه کې الفتونه کړو

دردونو لړه غوندې ساه واخلئ چې ساه واخلمه
زه او مابنام زما په زړه د چا یادونه کړو

د هغه حسن د سپرلي یاد به ساتو **صابره**
په پرهرونو کې ګلونه که رنګونه کړو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ستا لهونی یم انتظار مې کوه در به شمه
زه لاژوندی یم انتظار مې کوه در به شمه

دلته پردی ښار، د پردو خلقو د نه زړه کلی
دلته پردی یم انتظار مې کوه در به شمه

لاخو زما په زړه کې مینه زړه شوې نه ده
لاخو زلمی یم انتظار مې کوه در به شمه

ستا د وعدې سوری تر دې وخته په سر ګرځوم
کلك د وعدې یم انتظار مې کوه در به شمه

چې ستا کوڅه یې همېشه د ژوند جنت ګڼلې
هغه سړی یم انتظار مې کوه در به شمه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د تـورو غرونـو سـپېلنو واورو نـه پنـاه لالیـه
سـتا لېـونی یـم انتظـار مـې کـوه در بـه شـمه

د جانان یاده ته ورځه د جانان خوا کـې اوسـه
زه درپسـې یـم انتظـار مـې کـوه در بـه شـمه

ستا د یادونو سیلی واخیستمه در یې وړمه
بس درنزدې یم انتظار مې کوه در به شمه

د پردي ښار مسافرې مې صبر خوري **صابره**
په زړه نـرۍ یـم انتظـار مـې کـوه در بـه شـمه.

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

پوښتنه

د هغـه کلـي نـه راغلـی مېلمـه
وايـه د هغـه کلـي حـال څنګـه دی؟
چې څه بـدلون پکـې راغلـی کـه نـه
د خلقـو فکـر څنګـه خيـال څنګـه دی؟

* * *

اوس هم د هغـه ځای ليکوال شاعران
د افســـرانو قصـــيدې وايـــي
اوس هـم د هغـه ځـای خانـان ملکـان
ځـان درنـوي خـپلې درنـې وايـي.

* * *

اوس هـم د هغـه ځـای غريـب دلـه دی
پـه تـوک ډوډۍ پـردۍ حجـرې سـاتي
پـه شاباسـي بانـدې مرګونـه کـوي
شـان د خانـانو د شـملې سـاتي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

* * *

مجرمان اوس هم سپين سپېځلي ګرځي
افسـران اوس هـم رشـوتونه اخلـي
سـمګلران اوس هـم د نوټونـو پـه زور
د چـا ايمـان د چـا سـرونه اخلـي.

* * *

د هغـه کلـي نـه راغلـی مېلمـه
وايـه د هغـه کلـي حـال څنګـه دی.

* * *

هلتـه کـې اوس هـم د عاشـق زنـدګي
پـه غـم لړلـو اسـوېلو کېـږي
اوس هـم د مينـې د مـين زنـدګي
پـه فريـادونو پـه زبيرګـو کېـږي.

* * *

اوس هـم د هغـه ځـای د ښکلـو فرقـه
د عشـقه بـود غـواړي بهبـود غـواړي
د مينـانو نـه څـه بـوده کـوې
د محبـت د سـره سـود غـواړي

* * *

د هغـه کلـي نـه راغلـی مېلمـه
وايـه زمـا د لالـي حـال څنګـه دی؟

* * *

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چرته په لار کوڅه کې ښکاري که نه؟
څوك يې په ښه بده کې ستايي که نه؟
زما غزلې خو تړې هېرې نه دي
د خپل ښاپست سندرې وايي که نه؟

* * *

ربښتيا! زما هغه ياران څنګه دي؟
د محبت په لاره سم دي که نه
د غېرت اور خو يې مړ شوی نه دی
په مينه هغسې محکم دي که نه.

* * *

د هغه کلي نه راغلی مېلمه
وايه د هغه کلي حال څنګه دی
چې څه بدلون پکې راغلی که نه
زما خواري خو اوبو وړې نه ده
زما محنت څه ځای نيولی که نه.

* * *

هغه تودې جذبې سړې خو نه دي
ما بلې کړې ډيوې مړې خو نه دي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ژوند

د رنـــــا او د رنګونـــــو
د وړمـــــو او د ګلونـــــو
د نغمـــــو او د ســـــندرو
د خـــــوږو خـــــوږو خبـــــرو
ټول خـــواږه دښمنـــان يـــو شـــو
لـــوی واړه قـــاتلان يـــو شـــو
د ســـندرو اور يـــې مـــړ کـــړو
د رنګونـــو ښـــار ېـــې اوســـو
د ښاپســـت بـــازار يـــې اوســـو
د نغمـــو ســـاه يـــې خفـــه کـــړه
د احســـاس شـــمع يـــې مـــړه کـــړه
نمـــر يـــې پټ کـــړو پـــه تيـــارو کـــې
ګـــل يـــې ونغښـــت پـــه اېـــرو کـــې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سوز يې وير ساز يې ژړا کړو
ژوند پې خاوري د صحرا کړو
د ادم رباب يې مات کړو
د درخو کور يې ميرات کړو
د شعور ائين يې خر کړو
د احساس مجنون يې مړ کړو
په خپل خيال يې ځان محکم کړو
خپل يو بل دښمن يې کم کړو
خو د دوی بده بلا ده
هره تهښته يې خطا ده
چې د ژوند سازونه، نه مري
د احساس رنګونه، نه مري
مينه نه مري ښکلا نه مري
نغمه نه مري رڼا نه مري
هغه دوی چې رنځولي
هغه دوی چې څوک وژلي
هغه هغسې ژوندي دي
زه خبر يم په خبره

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کله وینم په چترال کې
کله اورم د خیبره
د خپل فکر درخوستایي
د نغمو په ژبه وایي
زه ژوندی یمه زه نه مرم
زه خو ژوند یم زه به څه مرم
دښمنانو ته مې وایه
بدخواهانو ته مې وایه
چې لږ اور په زخم ږدمه
نو درتلونکی یم درځمه
دا خبره رنوومه
دا خبره سپینومه
چې مړه څوك دي ژوندي څوك دي؟
لهوان څوك دي سړي څوك دي؟
دې حساب ته به خان نیسئ
که څوك مري که پاتې کېږي
بیا دهر چا لاس آزاد دی
بیا به ګورو چې څه کېږي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

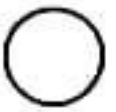

خپل پرهرونه کړو ډيوې خلقو
راځئ چې سترګې کړو خوږې خلقو

ورکې کړئ خپلې مجبورۍ، ورکې کړئ
ماتې کړئ خپلې زولنې خلقو
ما ستاسو مينه ستاسو پت پاللی
ما دنيا پېژنې په دې خلقو
ما د سندرو په تار وپېلې
ستاسو د ژوند خوږې قيصې خلقو
زه د فتوو په دهند کې نه پتېدم
زما خبرې پېژندې خلقو
څه چې وم ستاسو د نظره ومه
څه چې مې وی ستاسو مې وی خلقو

مه کوئ ما او جانان مه بېلوئ
د يار د کلي د کوڅې خلقو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چې ايمان مې په ښايست دی چې يقين مې په سپرلي دی
د چمن غم زما غم دی که په ګل که په ازغي دی

د سپرلي تمه ګواه ده چې زما د پرهر فکر
د ازغو په څوکو اوسي د ګلونو ارماني دی

د دنيا بلاغريب دی ددنيا بلا مفلس دی
که ددې ښار محتسب دی که په دې ښار کې ساقي دی

څه ناشونې حادثه ده څه نادره المیه ده
زما ژبه د رندانو، اورېدونکی مې ولي دی

په ځان هغسې بې وسه، په زور هغسې غاوره
انسان هغسې نیمګړی انسان هغسې وحشي دی

که تا نه اورمه کنېږم که ځان نه وینم ورکېږم
اتفاق مې مجبوري ده اختلاف مې فطرتي دی

د رڼا په تار ترلی د قامت په صلیب زانګي
صابر هغسې سرکش دی صابر هغسې باغي دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

څه ګلونه په شیشو کې څه ګلونه د شیشو وي
ننني ښکلي مخونه، ښاېستونه د شیشو دي

ننني زخمونه څه دي، ننني دردونه څه دي
تصویرونه په شیشو کې، تصویرونه د شیشو دي

څوك د هر چا سره ژاړي، څوك په هر چا پوري خاندي
د چا سترګې شوې د کانړو، د چا زړونه د شیشو دي

نه تري یو خوا څوك پټېږي، نه تري بل خوا پټېدی شي
د نیتونو دیوالونه، دیوالونه د شیشو دي

د جونګړو ډیوې هسې په جونګړو کې زړې شوې
د یارانو ارمانونه، محلونه د شیشو دي

خاموشي پکې دېره دي، ویرانې پکې اوسېږي
که کورونه دي د خاورو، که کورونه د شیشو دي

ددې ښار غوښې رګونه، ددې ښار خوږمنې سترګې
سړکونه د تارکولو، دکانونه د شیشو دي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

که غزل مې ورته ووې که رنا مې ورته ووې
خپل ایمان مې ورته ووې خپله ساه مې ورته ووې

توري سترګې په خندا شوه خورې زلفې په شاه لاړه
چې بېګاه مې خواله راغله چې بېګاه مې ورته ووې

خپل نصیب ته فکر یورم خپلې برخې ته حیران شوم
چې اشنا یې راته ووی چې اشنا مې ورته ووې

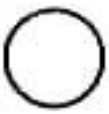
اوس یو بل ته کتی نشو اوس د یو بله شرمېږو
چې رښتیا یې راته ووې چې رښتیا مې ورته ووې

څه کچه شوه څه خفه شوه مخ یې واړوو غصه شوه
چې وعده مې کړه وریاده، بې وفا مې ورته ووې

د یوې لارې پښتون یم، په یوه ژبه پوهېږم
چې تپوس یې رانه وکړو، د زړه غلا مې ورته ووې

یار مغل وو پښتون نه شو، زه پښتون وم مغل نه شوم
د دنیا یې راته ووې، د دنیا مې ورته ووې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د ګلونو د بنسار خلق، د رنګونو د بنسار خلق
په خیالونو کې مې اوسي، د خیالونو د بنسار خلق

په رګونو کې مې ګرځي په زخمونو کې مې اوسي
د ارمان د بن ګلونه، د یادونو د بنسار خلق
په ما هغه ورځ اختر وي، زما هغه خوشالي وي
چې په ویښه چرته وینم د خوبونو د بنسار خلق
زه چې ستا کوڅې له راشم زه چې ستا دېوال ته کښېنم
په بتکو پوري ولاړ وي په پارونو د بنسار خلق
لېونې تندې اخیستې، لېونې لېونې ګرځي
د اوبو د کلي خلق د سیندونو د بنسار خلق
د آسمان په تمه ناستو د اسمانه تمه پرې کړئ
د اسمان تمې وژلي په کلونو د بنسار خلق
دې بې نومه خاموشي له نوموړې غم پکار دی
چې بې خوده لېونې شي د غمونو د بنسار خلق

د دردونو ناخبره د **صابره** څه خبر دي
د صابر په زړه پوهېږي، د دردونو د بنسار خلق.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د احتسـاب د سـر نشـه مـاتوم
پـه تنـده نـه يـم خـو توبـه مـاتوم

د انتظـار د خـاطر صـبر تمـام
سـر د جانـان پـه دروازه مـاتوم
د مجبـوری هـره سـودا خـوروم
د بـې وسـی هـره پنجـره مـاتوم
تاتـه يـې يـو څه ماتـه بـل څه ووې
دا دروغژنـه آئينـه مـاتوم
د محبـت د ارمـان هـره تنـده
سـتا د قامـت پـه تـاتره مـاتوم
ورېځې راغلې مېخانې تـه ځمـه
خدايـه! توبـه مـې ده توبـه مـاتوم

سـاقي پـه سترګو کـې نشـه راکـوه
پيالـه دې سر وخوري پيالـه مـاتوم.

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

د انتظـار جذبـه سـړه ښـه نـه ده
د پرهـر څړيکـه مـې اوده ښـه نـه ده

د غـرمې تـاو ښـه نـه دی تـوره بـه شـې
د غـرمې مـه راځـه غرمـه ښـه نـه ده
واعظـه مـه کـوه سـتومانه بـه شـم
د ځوانـی ورځـې دي توبـه ښـه نـه ده
د تـور اوربـل تـوره مـا مـه يـروه
زه کلـه روغ ومـه کـه شـپه ښـه نـه ده
د محبـت لېـونې چـا وژلـي
د اشـنا هسـې حوصـله ښـه نـه ده
شـونډې دې رپـي چـې خبـرې کـوې
قاصده ښکاري چې قيصـه ښـه نـه ده
د سـبا سـتوري تـه څـه ونـه وايـې
بلـه ډيـوه بلـه لمبـه ښـه نـه ده

نـن بـه دې زړه خـان سره وړې **صـابره**
نـن يـې د سـترګو اراده ښـه نـه ده.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

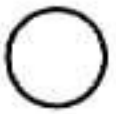

د ژوند آهنګ د ژوند نغمه بدلوي
حالات بدلېږي زمانه بدلوي

څوك چې په ژوند کې څه بدلون غواړي
اول به خپله رویه بدلوي
هر څوك د خپل ساقي د نومه ستړی
هر سړی خپله مېخانه بدلوي
اوس خو تیاري هم د رنا د یرې
هره شپه نوې لوېتمه بدلوي
وخت چې بدل شي نظریه نوې شي
ژوند چې بدلېږي فلسفه بدلوي
په یوه منډه بدلېدونکې دنیا
د زندګۍ هره رشته بدلوي
مور لاپه زمکه د شپې ځای نه مومو
خلق سپوږمۍ ته ځي نشه بدلوي

جانان یې هغه، انتظار یې هغه
صابد د مینې طریقه بدلوي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په پرهرونو کې سپرلي ساتمه
ژوندي غمونه دې ژوندي ساتمه

زه بې پروا يم خو پروا مه کوه
د ګودر لاره به سهي ساتمه
څان مې پرې اوسو تا پرې نه سپزمه
په زړه دننه اسويلي ساتمه
ستا د راتلو پورې به صبر کوم
ستا د وعدې سره ياري ساتمه
نور مې په دې کلي کې څه پاتې دي
هغه کوڅه هغه بتکي ساتمه
د ارمانونو د سپرلي په تمه
شپلونه څارمه ازغي ساتمه

د محتسب د نيته وويرېدم
نور به په ستر ګو کې ساقي ساتمه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دلتـه امکـان دی د سـپرلي د سـحر
دلتـه اسـتازی ځـي راځـي د سـحر

خدای خبر ته او سپرلی څه د یو بل
سـتا لهـونی شـو لهـونی د سـحر
پـه هغـو زلفـو کـې خوبونـه اوده
پـه هغـو سترګو کـې مسـتي د سـحر
د انتظـار د شـپې تمامـه دنیـا
شـوګیرې سـترګې اسـویلي د سـحر
سـتا د ښاپسـت د سـپرلي ذکـر کـوي
څـوك پـه دې لار ګلونـه وړي د سـحر
د شـپې غمونـه پکـې نـه پتهـږي
د زړه زخمونـه چـې ورځـي د سـحر

نننـی شـپه یـې د **صـابد** سـره وه
خدایـه! چې څنګـه بـه پاسـي د سـحر.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ګـران دي پـه ګرانـه لاره تلـه د شـعور
خو بې خواري نـه شي خواړه د شعور

زمـا يـارانو پـه مـا زړه مـه سـپږئ
مـا سـره هغسـي ډبـر شـته د شـعور

زه يـې د ځـان پـه معنـی پوهـه کړمـه
مـا سره بـس دی دومـره ښـه د شـعور

مـا پـه هـيڅ هسـي يقـين نـه دی کړی
مـا پـه شـك وخـواړه خـواړه د شـعور

د حيرانـــی خبـــره ده او کـــه نـــه
پـــه دې ازغنـــو لارو تلـــه د شـــعور

مـا پـه دې خـاوره هسـي زړه نـه تـړه
مـا پـه کـې څـه نـه څـه ليـده د شـعور

د نـن پـه سـترګو کـې مسـتي د سـبا
د ژوند د نن په مـخ کـې سره د شعور.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هم ته او هم دې تلوسه رنګينه
ستا د نوم هره تماشه رنګينه

د حسن هره تماشه د ليدو
د مينې هره حادثه رنګينه
په هغو زلفو مانبامونه آباد
په هغو سترګو مېخانه رنګينه
اوس په هغې کوڅه سپرلي څه کوي
هغه خو ستا ترسره وه رنګينه
په ما د مينې محفلونه آباد
په تا د ښار هره کوڅه رنګينه
چې په رنګينو تماشو واوړمه
ساقي راواړوه نشه رنګينه
ستا د خورو زلفو په لويه سودا
زما د عمر سلسله رنګينه

عقل په نوي تماشا اړوم
څښمه پرې ستا د خيال نشه رنګيه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

رنګونـــه پيـــژنم رنـــا پيـــژنم
محبـــت پيـــژنم ښکـــلا پيـــژنم

تـه مـي سـودا تـه مـي دنيـا د مينـي
خپلـه ســودا خپلـه دنيـا پيـژنم
ماتـه د نـور نصـيحت څـه ضـرورت
زه مينـــه پيـــژنم، اشـــنا پيـــژنم
د خـورو زلفـو هسـي نـه بوږنيږم
بـــلا دي واخلمـــه بـــلا پيـــژنم
مـه کـوه مـخ پـه پلـو مـه پتمـوه
ښـه خـو مـي پيـژني چـي تـا پيـژنم
دا دي دروغ ووي چـي يـاد مـي نـه دي
يـــه دروغژنـــه! زه رشـــتيا پيـــژنم

غـم خـو مـي دا دی چـي ګنـاه نـه کـوم
غضـب خـو دا دی چـي ګنـاه پيـژنم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نور مې د سترګو خوږېدو څوك دي
زما بغېر ستا د ښو څوك دي

زما د زړه په اور کې زه دېره يم
په ما د زړه د سوزېدو څوك دي
زموږ د شپې شوګيرې هسې عادت
ګڼې زموږه د راتلو څوك دي
دلته کې هر سړی خپل غم اخيستی
دلته د بل د غم د وړو څوك دي
لاخو دې نه کېږي باران د ميو
لا د نشې څوك دي د څښو څوك دي
د منزل نښې ته به څوك ورسي
په ګرانو غرونو د ختو څوك دي

صابره موږ د ژوندە څه خبر يو
موږ ته ددې کتاب لوستو څوك دي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د يـو بلـه خبـر يـو د يـو بـل پـه زړه پوهيـږو
خو يو بل ته کتـی نه شو د يو بله شرميږو

په بل هنر په بله دعـا خدای خبر کـه روغ شو
د مينـي پـه اور سـوي يـو پـه مينـه بـه رغيږو
رقيـب سره بـه ګـورو د رقيـب خبـره نـه ده
پـه مينـه کـې د مينـي د يـارانو نـه يريږو
دنيـا راتـه ولاړه وي دنيـا راتـه پسـخيږي
چې زه او هغه ناست يو سره خپلو کې ګړيږو
زمـوږ د بيلبـدو نظـاره هـم د تماشـو وي
ودريـږو، روانيـږو، خـو ودريـږو روانيـږو
د سترګو دا يوه نيکي دې ډيره ده لوګی شم
پنـاه راکـړي چـې کلـه د حـالاتو نـه پتيـږو

• **صـابر** تـه د تـوبې خبـره مـه کـوه ناصـحه
په مينه کې پښتو کوو که مرو که پاتې کيږو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

لوبه

د تنکی مینې تنکي زخمونه
په زړه مې بل دي سره انګارونه

د تنکی مینې خوږې خبرې
لکه غزلې لکه سندرې

کله اورونه کله ګلونه
په زړه مې بل دي سره انګارونه

په هر پرهر کې د لمبو شور دی
د هر یو زخم په خوله کې اور دی

نه مې ارام شته نه مې خوبونه
په زړه مې بل دي سره انګارونه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نـه مـې ارام شـته نـه ارام غـواړم
څـوك يادومـه ځـان سـره ژاړم

دغـه مـې ژونـد دی دغـه وختونـه
پـه زړه مـې بـل دي سـره انګارونـه

دغـه مـې ژونـد دی دغسـې يمـه
پـــه تصـــور کـــې راتولومـــه

د خـورو زلفـو خـواره تارونـه
پـه زړه مـې بـل دي سـره انګارونـه

د خـورو زلفـو پـه تـار يـې پېـرم
يـوازې ناسـت يـم ځـان سـره شـمېرم

د پرهـر څـېړيکې د زړه زخمونـه
پـه زړه مـې بـل دي سـره انګارونـه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مانه زما د زړه رضا اخلي
زما خوږمن زما نه ساه اخلي

هر څوك زما په زړه كې تا لټوي
هر څوك زما د ژوندە تا اخلي

ستا په نوم ستا په محبت مې وژني
زما قاتل زما دعا اخلي

ارمان مې ځي چرته صحرا لټوي
لېونى كلى پرېږدي تا اخلي

دغه يوه مينه مې ټوله دنيا
دنيا ظالمه رانه دا اخلي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

تا رانه ولې بهلوي وختونه
ازار مې ولې خامخا اخلي

د زړه د حالـه يې دنيا خبر وي
د ګل پرهر د ګل حيا اخلي

دلته خو دا هم غنيمت وګڼه
چې ياران سر خوزوي ساه اخلي

چرته چې څوك د مينې ذکر کوي
صابره! نوم پکې زما اخلي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د یار د مخه یرېده شرمېده
زړه مې پښتون و درزېده شرمېده

زما د زړه درزا یې وپېژنده
وړوکی نه و پوهېده شرمېده

نن یې د خپله ظلمه کرکه وشوه
زما زخمونه یې کاته شرمېده

مخې له راغی مخامخ ودرېده
نه اوړېده نه ستنېده شرمېده

اشنا د خپلې بې لوظی د یرې
زما د سترګو پټېده شرمېده

سترګو دې داسې اثري غوندې که
زړه مې د ځانه یرېده شرمېده.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د ګـل پـه رګ د پرهـر خولـه ترمـه
د لېونـي پـه وعـده زړه ترمـه

پـه څېړيکـو پيـرم د پرهـر ګلونـه
د اسـوېلو پـه تـار يـې نـه ترمـه
د زړه رګونـو لـه تاوونـه ورکـړم
سـتا د غـم غرونـه پکـې وترمـه
د بلـې هـرې بـلا ځـان خلاصـوم
پـه غـاړه سـتا د سـر ويښتـه ترمـه
د کـوم کـوم يـاده بـه دې زړه صـبروم
سترګې پـه کـوم کـوم ځـای کـې وترمـه
څـه پـه کچـه رنګونـو تېـر وتمـه
څـه پـه بـې لوظـه سـترګو زړه ترمـه
کمڅي يې وسپړدې موسکي شوه وې وی
نـن بـه دې وژنـم چـې دې وترمـه

سـتا د سـودا مـزی مـې هـم وشـلوو
اوس بـه د ژونـد ګرېـوان پـه څـه ترمـه

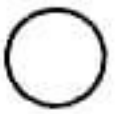
کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دومـره بـې مخـه بـې نـوا هـم نـه وم
چـې د سـاقي سـره آشـنا هـم نـه وم

سـتا د خـورو زلفـو د زور بـه نـه وم
خـو د حـالاتو د خنـدا هـم نـه وم
ستا د قامـت د صـليب سـوری خـو و
داسـې بـې يـاره بـې اشـنا هـم نـه وم
چـې سـتا يـو قهـر بـه د کـاره وېسـتم
داسـې آسـان داسـې ويړيـا هـم نـه وم
ستا نه که ببل وم ستا په زړه کـې ومـه
سـتا نـه جـدا وم خـو جـدا هـم نـه وم
سـتا پـه رنـو سـترګو تېروتـی ومـه
خو داسې بنکاري چې خطا هم نه وم

چـې سـتا د يـاد ډيـوه مـې هـم وژلـه
غـم تـه دې دومـره وارخطـا هـم نـه وم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

یا به نظر یا به لهمه بلوم
مخ ته دې بله ډیوه نه بلوم

نن د ارمان په څلي شپه تېروم
نن د یادونو شمعې بنه بلوم
ستا د خورو زلفو تارونه شمارم
د خپل وجود هره ذره بلوم
په هره لاره د چا پلونه څارم
په هر قدم د زړه ډیوه بلوم
د محبت د خاطر بله شمع
د مېخانې په دروازه بلوم
وریځې توري شوې تیاره جوړه شوه
د جانان سترګو ته لهمه بلوم

باران ورېږي انتظار دی شپه ده
په ډیوه څه باور دی زړه بلوم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

کاواك کاواك اوتر اوتر بنکارم
ستا د رنو سترګو نظر بنکارم

خبره اوس د پټولو نه ده
ستا په کوڅه کې لکه لمر بنکارم
خپلو همزولو ته په خپل کلي کې
ستاسو د کلي مسافر بنکارم
ستا د بنو بلا وهلی یمه
توتې توتې پرهر پرهر بنکارم
ستا د قامت سیوری په سر ګرځوم
د بلې مینې لاس په سر بنکارم
ستا د نظر د جهالته توبه
زه ورته هغسې کافر بنکارم

په ژوند مې هغسې لښکرې کوې
مغل ته هغسې خپر بنکارم.

کتابټون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سوال

که د خوب لیده رښتیا وي
زما هر خوب دي دروغ شي

ما د توري شپې په زلفو
څه بلا خوبونه ولید

ما ددې دنیا دمخه
د دنیا خوبونه ولید

خوا په یو خوب کې ته نه وې
لکه هېڅ چې زما نه وې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مـــا پـــه چغـــو چغـــو ووې
کـــه زمـــا خوبونـــه دا وي

زمـــا هـــر خـــوب دې دروغ شـــي
کـــه د خـــوب ليـــده رښتيـــا وي

چې پـه کـوم خـوب کـې تـا ويـنم
هغـــه خـــوب دې رالـــه راشـــي

کـــه خوبونـــه رښتيـــا کـــړي
هغـه خـوب دې پـه رښتيـا شـي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د هر خوب سود مې په تا دی

پـــه زولنـــو پرهرونـــو
کـــه د هـــر ګـــل پهـــی ږدمـــه
کـــه پـــه هـــره مېخانـــه یـــم
کـــه د هـــره جامـــه څښمـــه
کـــه د هـــر بنکلـــي پـــه غېږ کـــې
لکـــه ســـور ســـتار غږېـــږم
لکـــه مســـته نغمـــه ږپـــم
لکـــه نـــوی تـــار تنېـــږم
کـــه د هـــر ازغـــي زارېـــږم
که د هر ګل خوا کې ناست یم
کـــه د چـــا پـــه بنـــو خـــوږ یـــم
کـــه د چـــا پـــه لېچـــو ملاســـت یـــم
خـــو د زړه ســـود مـــې پـــه تـــا دی
د ارمـــان نظـــر مـــې ســـتا دی
د هـــر خیـــال خـــاطر مـــې تـــه یـــې
د هـــر خـــوب ســـود مـــې پـــه تـــا دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه دې زما په رضا وترلم
په خورو زلفو چې تا وترلم

په ما بلا مهربانی د ښکلو
چا لېونی کړمه چا وترلم
د کلي خلقو خو په کانو ویشتم
ستا لېونی ومه تا وترلم
چې خوزېدمه خلقو ولیدمه
چې پاڅېدمه دنیا وترلم
نن دې په کومه ګناه ونیومه
نن دې په کومه خطا وترلم
سترګو دې څنګه ښه په نخښه کړمه
څان ته یې څنګه رسا وترلم

هر دار له خپلې خوښۍ مینې بوتلم
هر غم ته خپلې وفا وترلم

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ګلونـــه پېـــژنم ســـپرلی پېـــژنم
د يـــار د کلـــي هـــر ســـړی پېـــژنم

هر مـازيګر مـې ستا په نـوم ليکلی
هـــره ذره ســـتا د کـــوڅې پېـــژنم

مـا پکـې درنـګ لـه الـوتی وګڼـه
زه د ګـــودر مـــازيګری پېـــژنم

پـه هغـو سترګو کـې څـه داسـې اثـر
هـم پـرې تېـر وخـم هـم يـې ښـی پېـژنم

مـه کـوه پـه زلفـو بـه دې اور ولګـي
د ځپـل زړه زور خپـل اسـوېلی پېـژنم

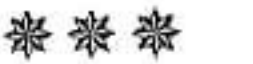
کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په سپېلنو مې سترګې مه ترخوه
د محبت د اور لوګی پېژنم

په ما یې سل زر ازمېښتونه کړي
ما تیاري پېژني، تیاري پېژنم

ډېرې خوږې دي خو خوږمنې نه دي
ددې بې خوږو خلقو خولې پېژنم

زما نه لرې به خوشحاله نه شي
زما **صابد** زه د نزدې پېژنم

د خپلې مینې امتحان اخلمه
د لېونتوب د تبې تاب ګورم
نن به د زړه په سترګو ټکی ټکی
ستا د یادونو د کتاب ګورم.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

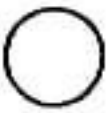

په قصد خوږې زلفې په شا اړوي
هسې مې کفر ته اشنا اړوي

هره خبره مې تاله ترغه کړي
سترګې دې هر څه په خندا اړوي
ستا د خورو زلفو بلا واخلمه
په تورو غرونو مې بلا اړوي
د نفرتونو ګنهګار واعظان
موږه د مینې د ګناه اړوي
یا لهوني دي یا مې نه پېژني
څوك چې زما د لارې ما اړوي
یوه نشه ده چې مې درد اړوي
یوه خندا مې د ژړا اړوي

سترګې مې خامخا خوږې شي په چا
دچا په جنګ مې خامخا اړوي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د هغه ښکلي د يادونو باران
په زړه مې ښکې شو د ګلونو باران

خدايه په دې مېخانه ووروې
د محبت د شرابونو باران
پربږده چې پرېوځي د نفرت برجونه
راشه چې راشي د ګلونو باران
مه خه چې نه ځي د سپرلي وريځې
خانده چې ښکې شي د رنګونو باران
څومره خوارې شو ستا د ياد بادونه
څومره ښه لګي د زخمونو باران
په سړني ژمي سوکړه د ديدن
په سړني کال د غمونو باران

په پرهرونو کې ګلونه کړو
په زړونو غوارو د دردونو باران.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

فـطرت

کـه نغمـې ټـولې ګونګـۍ شـي
کـه سـازونه زنځيـري شـي

د ګلونـو بـې وسـي شـي
تکلونـه تېزنـدۍ شـي
پرهرونـه ټـول اوده شـي
ارمانونـه ټـول کانـه شـي
څـرېکې څـرېکې زړونـه ښـه شـي
د دردونـو ادې مـړه شـي
خـو بيـا هـم چرتـه څـه کېـږي
خـو بيـا هـم جهـان بـدلېږي
چرتـه ورېـږي پانـه
چرتـه وخانـدي ګلونـه

چرتـه وغږېـږي سـترګې
چرتـه وخوږېـږي غرونـه.

۱۹۸۷

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

شک او شعور

مـا د خپـل زړه تسـلی لـه
د خپـل ذهـن آګهـی لـه
د دنیـا بـلا علمونـه
د علمونـو کتابونـه.

* * *

د نظـر غبـرې لـه راوړه
د پرهـر غبـرې لـه راوړه
خـوا زمـا چـې څـه پکـار وو
خـوا زمـا چـې څـه پکـار وو.

* * *

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په دې یو کتاب کې نه وو
په دې یو نصاب کې نه وو
تسلي مې چا ونه کړه
آکهي مې چا ونه کړه.

* * *

چې د هرڅه ناپوره شوه
چې د هېچا نه ونه شوه.

* * *

د خپل خیال سره جدا شوم
د خپل زړه سره صلا شوم
یوه لاره مې بنا کړه
یوه لاره مې پیدا کړه

* * *

دا اوږده لاره د شك ده
نېغه لاره د درك ده.

* * *

شك که هرڅو د زړه نول دی
خوا بې شکه څه معقول دی
چې په شك شعور موندی شي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نغمـي نغمـي نشـي نشـي خبـري
سـتا د خـوږي کوکـی خـوږي خبـري

پـه تمـامي عمـر کـي نـه ختمبـږي
د محبـت د يـوي شـپي خبـري
پـه خولـه مـي هغسـي نيمګړي ګيلي
پـه زړه مـي هغسـي پـرتي خبـري
زه بـه تـر کـومي سـموم خبـره
تـا قسـم کـړی ورانـوي خبـري
زه بـه د زړه خبـره څـه وکړمـه
تـه چـي پـه سترګو کـي تلـي خبـري
اوس نه ساقي شته نه محفل نه ډيوي
څـه چـي وي سـتا ترسـره وي خبـري
قاصـده هسـي قصـه مـه اوږدوه
پـی مخـي نـه کـوي اوږدي خبـري

نـن بـه دي غـم نـوی کـوم **صـابره**
دريـادوم هغـه زړي خبـري.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

درد مې اسویلی کړه بیا که څې نو څه
څان ته مې لوګی کړه بیا که څې نو څه

ته او بیا راتله په عقل ګرانه ده
نن مې لېونی کړه بیا که څې نو څه

ووایه ربنتیا که خپلېدی نه شو
خیر دی ما پردی کړه بیا که څې نو څه

تندې ته مې وګوره طاعون نه شې
شونډې مې لوندې کړه بیا که څې نو څه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سترګو له مې لږ غوندې خوب راوله
ورکې شوګیرې کړه بیا که ځې نو ځه

شپه ده شوګیره ده څه معلومه ده
ډکې پېمانې کړه بیا که ځې نو ځه

مینه څه ده؟ ګله زه او ته څه یو
پوه مې لږ په دې کړه بیا که ځې نو ځه

کېنه د **صابر** په خوا کې کېنه لږ
ورکې یې ګیلې کړه بیا که ځې نو ځه.

❋ ❋ ❋

تا په ربښتیا محبت څه لیدلی
ته په ربښتیا محبت نه پېژنې
ته د وعدې په معنی څه پوهېږې
ته د وعدې احترام څه پېژنې.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

قطعات

ستا د ښاېست قصه دې بيا نوې شي
پـــه مـــا دې ببرتـــه لېونتـــوب راشـــي
زه د عمرونـــــو شـــــوګيرو څپلـــــي
څنګل سنګزنه کړه کـه خـوب راشي.

* * *

په غـم کې تـه يې په نغمـه کې تـه يې
تـه چرتـه يې چې په نشـه کې تـه يې
اوس خو چې هرڅنګـه يې هرچرتـه يې
زمـــا د زړه پـــه آئينـــه کـــې تـــه يـــې.

* * *

خلقـو تـه څـه وايـې چې څـه شـوي دي
زړه خو چې څه شوي دي ښه شوي دي
د محبـــت بـــاران چـــې چرتـــه شـــوی
هلتـــه پـــه کـــانو کـــې اوبـــه شـــوي دي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

تاته لوګی نه شو سپېلنی نه شو
عقل دې سر وخوري لېونی نه شو

زړه د لویو لویو حادثو بلد
ستا د یو نظر د تماشې نه شو
ستا د انتظار پښتو نیولی زړه
د هر که ویني وینې شو خو توې نه شو
هغه شپه مې ستا په غم کې ټول وجود
څړیکه وه که درد و پېژندی نه شو
نه ګله که ستا د مخ رڼا نه وه
فکر مې آسمان ته رسېدی نه شو
دې سپرلي ته څنګه دعا وکړمه
یو ارمان مې هم پکې زلمی نه شو

ته ورته په سترګو کې موسکی خو شه
نه به وې **صابر** که درلوګی نه شو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بې تا که هرڅه و خو هېڅ هم نه وه
دنیا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه

ستا خوږې زلفې یې راټولې نه کړې
سودا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه
ستا د قامت د صلیب ویرېده
ګناه که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه
د مینې ټکی پکې نه شو لوستی
رڼا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه
نه یې سپرلی که نه یې اور وکړو
وفا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه
ستا د ښکلا ګل پکې نه ټوکېده
صحرا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه

د خاموشۍ په ژبه نه پوهېده
ژړا که هرڅه وه خو هېڅ هم نه وه.

۱۰ می ۱۹۸۶

کتابټون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ځومره خواږه دي ځومره ښه ملګري
د محبت د ښار درانه ملګري

چې دغه لار د منزل ده او کنه
هسې بې خایه نه شي مړه ملګري
یارانو دوی ته به څه صبر کوو
پرېږدئ چې پاتې شي بې زړه ملګري
ستوري، سپوږمی، لویه شپه، لار او صحرا
د مسافر زړه بلا څه ملګري
ګل، سپرلی تمه انتظار او ځواني
ستا د وعدې په لاره تله ملګري
د ژوند په هر قدم په هره لمحه
د مینې خوږه زه او ته ملګري

ځومره په ګرانه وو را غونډ **صابره**
څه په اسانه شو خواره ملګري

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سنـــدره

په زړه مې ښکې شول د يادونو بارانونه، جانانه
نـــه راځي خوبونه
بيـــا راتـــازه شـــو زاړه شوي پرهرونه، جانانه
نـــه راځـــي خـــوبـــونـــه
زاړه زخمـــونـــه مې تازه شو
هغـــه دردونـــه دوبـــاره شو
څنګه اوده شم څنګه وکـــړمه خـوبونه، جانانه
نـــه راځـــي خـــوبـــونـــه
زړه مـــې نـــرۍ نرۍ خوړېږي
سترګې مې اور کوي سوزېږي
پـــه پـــرهـــرونو کې رانغاړمه دردونه، جانانه
نـــه راځي خـــوبـــونـــه
اوس د خـــوبـونو نه يـــرېږم
ستورو ته ګورمـــه بوډنېږم
د زړه د درده تـــاووم تلـــي پيرونـــه، جانانه
نـــه راځي خوبونه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ستا د وعدو خبرې پتې ساتو
دپتې دو خبرې پتې ساتو

د پرهرونو خولې ګنډلې ګرځو
ستا د بنو خبرې پتې ساتو

خپلې به څه وایو چې خپلې مو دي
مورې د پردو خبرې پتې ساتو

په تورو زلفو مو قسم خورلی
د سپینو خولو خبرې پتې ساتو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د واعظانو د فتوو د يرې
د مېخانو خبرې پټې ساتو

د سپکو خولو د شره ويرېدو
اوس د زړګو خبرې پټې ساتو

د زړه د درده خلق نه خبروو
په اسوېلو خبرې پټې ساتو

خلق زمونږ رنګونه وپېژني
مونږ که هرڅو خبرې پټې ساتو.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه د خپـل زړه زخمونـه پـټ سـاتمه
زمـا پـه سترګو کـې بـه ويـنې نـه وي
د محبـت پـه سـيند مـې زړه وينځلـی
زمـا خبـرې هسـې سـپينې نـه وي
چـې د وهمونـو د تيـارو يرېـږي
پـه هغـو زړونـو کـې بـه مينې نـه وي.

❋ ❋ ❋

د محبـت پـه خـوږ مـې ښـاد سـاتلی
مـا د خپـل زړه کلـی ابـاد سـاتلی
پـه هـره څړيکـه مـې سـتا نـوم ليکلی
په هر پرهر کې مې ستا يـاد سـاتلی.

❋ ❋ ❋

ژونـد دی حوصـله ده هرڅـه هرڅـه ده
تشـه د ځوانـی د تـال جوتـه نـه ده
عقلـه د دليـل پـه تـول يـې مـه تلـه
مينـه خـو احسـاس دی فلسـفه نـه ده.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سنـــدره

پـه ګـودر بـل شـو د رنګونـو مشـالونه
مـــــازیګر دی، ســـــپرلی دی
پـه اوبـو جـوړ شـو د ګلونـو تصـویرونه
مـــــازیګر دی، ســـــپرلی دی.

❋❋❋

منګـــی دې پېغلـــې دي ګـــودر دی
داســـې موســـم داســـې منظـــر دی
خانـــدي کـــه ګـــل دی کـــه پرهـــر دی
لـــوپټې الـــوځي کـــه الـــوځي رنګونـــه
مـــــازیګر دی، ســـــپرلی دی.

❋❋❋

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چرته د مینې ساز غږېږي
څوك د ګلونو نه تاوېږي
څوك د منګي سره ګډېږي
څوك د خندا په تار کې پیري پردي زړونه
مازیګر دی، سپرلی دی.

❋ ❋ ❋

سپرلی ګلونه دي وړمې دي
ښابست اورونه دي لمبې دي
مینه سندرې دي نغمې دي
څوك غږوي د محبت خواږه سازونه
مازیګر دی، سپرلی دی.

❋ ❋ ❋

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د زړه غمونه سپکومه ځمه
چرته په لپو لپو څښمه ځمه

په رنو سترګو يې ايمان راوړمه
هغه پی مخي له ورځمه ځمه

د ريا خبرې پوري نه پرېږدمه
زړه په شرابو لمبومه ځمه

ستا د بې سره سترګو اور اخيستی
خپل پرهرونه بلومه ځمه

د هغه ګل د محبت دمخه
په ازغو سترګې لګومه ځمه

دلته د مينې دنيا نه جوړېږي
ځان ددې بناره صبرومه ځمه

ستا په خورو زلفو کې خای نه شومه
د زړه توتې راټولومه ځمه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

يـــوه ناڅاپـــه حادثـــه د نظـــر
مينـــه يـــو تـــول يـــوه تولـــه د نظـــر

ستا د بنهو د زور خو نه وه کـه نـه
هـر څـو کـه بنـه وه حوصـله د نظـر
زړه ته مې لږ د سترګو زور وښايـه
پرهـــر لـــه ورورې لمبـــه د نظـــر
ســاقي پــه نــورو نشــو اور لګــوه
پــه مــا خــتلې ده نشــه د نظــر
پرپـږده چـې وسـوځمه اور واخلمـه
نــن بــه دې ګــورم تماشــه د نظــر
نــن مــې د زړه پــه دنيــا اور لګـوي
نـــن يـــې بدلـــه اراده د نظـــر

تـا ورتـه هغـه شـپه بـې لوظـه ووې
صـابره! تاتـه يـې غوسـه د نظـر

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

چـې زمـا د پرهرونـو مېلمانـه دي
ستا يادونـه کـه دردونـه دي خـواږه دي

زمـوږ زړونـه چـې د بـل رضـا تـه ګـوري
پـه سـينو کـې کـه زمـوږ يـې زمـوږ نـه دي

هغـه خلـق د مينـو رهبـران شـول
چـې د ميـنې د مسـلکه خبـر نـه دي

پـه دې ښـار کـې بـه سړي سړي تـه ګـوري
ددې ښـار بـلا سـړي، سـړي خـواره دي

د يـارانو خولې بـه څـه بانـدې خوږې شـي
کـه حـالات هغسـې زهـر دي تراخـه دي

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

لويـو لويـو حـادثو تـه مخـامخ يـم
سـتا وړې وړې خبـرې مـې پـه زړه دي

چې په ښکلـو پسـې تلـي هغـه ورك وي
چـې د ښکلـو چـا منلـي هغـه مـړه دي

پـه سـاده سـاده کتـو د سـړي زړه وړې
دا واړه واړه پـی مخـي ډهـر پاخـه دي

د **صـابر** غونـدې بـې سـره لېـوني لـه
د الفـت پـه زنځيرونـو تـړل ښـه دي

قطعه

چې خپـل قسـم خپلـه وعـده مـاتوي
په زړه يې څه دي چې مې زړه ماتوي
خدايـه د ښکلـو زړونـه ودردوي
چـې د مينـو زړونـه، نـه مـا تـوي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سنـــــدره

زه پـــــه اختر کې د جانان کلي ته ځمه
زه دجانان کـــلي تـه ځمه
په ځان د هغه کوڅو خاوري بادومه
زه د جانان کلي ته ځمه.

***

د هغه کلي په کوڅو کې ما محبت کړی دی
په دکانونو په حجرو کې ما محبت کړی دی
هلته ورځم د محبت رنګونه وړمه ځمه
زه د جانان کلي ته ځمه.

***

هلته به هغسې ولاړ وي خواږه خواږه بادونه
بې محبته به لتاړ وي خواږه خواږه بادونه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه د زړه څړيکې پرهرونه بلومه ځمه
زه د اشنا کلي ته ځمه.

❋ ❋ ❋

ياران به ټول په انتظار وي زما په تمه به وي
صابره ماته به ايسار وي زما په تمه به وي
زه د يارانو مينې نه کچه کومه ځمه
زه د جانان کلي ته ځمه.

❋ ❋ ❋

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

چاته نظر چاته لهمه ووايو
څه نه څه هر ښکلي ته ښه ووايو

سپرلي مې لاد زړه سودا زياته کړه
نصيبه! چا چا ته سپېره ووايو
هم انتظار، هم ملامته په ما
د جانان دې عادت ته څه ووايو
کوم ستوری ستا د جبين خال وګڼم
کوم ګل ته ستا د حيا سره ووايو
چې نه سپوږمی شته نه وړمه د چمن
جانان ته حال دچا په خوله ووايو
په سړني سپرلي کې خاورې مينه
د سړني سپرلي به څه ووايو

پرېږده چې زړه د رقيبانو وچوي
راځه چې يو بل ته د زړه ووايو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د انتظـار جذبـه سـړه ښـه نـه ده
د پرهـر څړيکـه مـې اوده ښـه نـه ده

د سـبا سـتوري تـه څـه ونـه وايـې
ډيـوه بـه ووژنـو ډيـوه ښـه نـه ده

د غرمـو تـاو ښـه نـه دی تـوره بـه شـې
د غـرمې مـه راځـه غرمـه ښـه نـه ده

شـونډې دې رپـي چـې خبـرې کـوې
قاصـده ښکـاري چـې قصـه ښـه نـه ده

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

واعظـه مـه کـوه پښېمانـه بـه شـم
د ځوانـی ورځـې دي توبـه ښـه نـه ده

د محبـــت لېـــوني چـــا وژلـــي
د آشـنا هســې حوصـله ښـه نـه ده

د تـور اوربـل تـوره مـا مـه يـروه
زه کلـه روغ ومـه کـه شـپه ښـه نـه ده

نـن بـه دې زړه خـان سره وړي **صـابره**
نـن يـې د سـترګو اراده ښـه نـه ده.

❋ ❋ ❋

سود

اشنا کـه هرڅومره بې سـوده شـي هـم
د چـا پـه بـدو ورځـو سـود نـه شـي
هغـه کـه هرڅـو زمـا ښـه نـه غـواړي
زمـا پـه بـدو ورځـو سـود نـه شـي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سنـدره

راشـه چې وپېرو د زړونـو پرهرونه، اختـر دی
یو بل له جوړ کړو د ګـلونو امېلونه، اختـر دی
ځان سره ډېرې قصې راوړه
راشـه زمـوږ کلي ته راشه
په زړه راجمـع ګیلې راوړه
راشـه زموږ کـلي ته راشه
چې راتاوده کړو د یـادونو محفلونه، اختر دی
یاران که هـرځو مـرور وي
په اخترونو کـې پخلا شي
خپګان که هرځو زورور وي
پـه اخترونو کې پخلا شي
راشـه چې یو بل ته لوڅې کړو نظرونه، اختر دی
زموږه مینې چې پخلا شي
خلق دې هرڅه هرڅه وایي
زموږه زړونه چې صفا شي
خلق دې هرڅه هرڅه وایي
مـوږ زنګوو د محبت خیـالي ټالونه، اختر دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زمـا وجـود شـوې زمـا سـاه نـه شـوې
زمـا آشـنا، زمـا آشـنا نـه شـوې

دا بـې هسـې نـه ده نـو څـه دي آشـنا
زه چـې لمبـه شـوم تـه رنـا نـه شـوې

ماتـه خپـل ځـان او ځـان مـې تـه ګڼلـې
تـه د خپـل ځـان وې تـه د چـا نـه شـوې

سـم د مانبامـه دې وعـده کـړې وه
خـو تـر سـحره راپيـدا نـه شـوې

ښـه ده چـې دومـره خـو دې وپېژنـدم
مخـې لـه راغلـې وارخطـا نـه شـوې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زه وسوسـو پـه مخـه واخيسـتمه
تـا شـوندې پرانسـتې ګويـا نـه شـوې

زه دې خپـل ځـان تـه ملامتـه کړمـه
د يـار بـلا زمـا بـلا نـه شـوې

سترګې يې بيا هم پښتنې وې که نه
بې وفـا شـوې، خـو بې حيـا نـه شـوې

زړه د بـلا خپـرو مـې ومينـځلې
خـو د وهمونـو نـه صـفا نـه شـوې

تـا د صـابر لپونتـوب څـه وليـده
تـه د **صـابر** د زړه سـودا نـه شـوې.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

د وربلونـــــو د ګلونـــــو قیصـــــې
زمـــا پـــه زړه د بهـــارونو قیصـــې

پـــه خنـــدنو ســـترګو کـــې وخنـــدوه
د زلزلـــــو د تنـــــدرونو قیصـــــې

پـــــــه مـــــــا راوروه ووروه
د محبـــــت د شـــــرابونو قیصـــــې

اوس هـم خـوږې لګـي خـوږمنې لګـي
د هغـــز ورانـــو ګودرونـــو قیصـــې

راوښـــوې مـــې د مـــودو دردونـــه
رایـــادوې مـــې د کلونـــو قیصـــې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په بوږنبدونکو اسوېلو کې پټې
د ترهېدلو نظرونو قصې

زه د سپوږمۍ په رڼا وپېرمه
د درد په څېړیکو د زخمونو قصې

زما د زړه د هر پرهر په ژبه
د تېر سپرلي د مانبامونو قصې

صابره هېرې کړه که هېرې دې شي
د تودې غېږې د خوښونو قصې.

❋ ❋ ❋

حقیقت

ما وې چې خه ورځه په مخه دې نسه
نه مې څه یې او نه دې پېژنمه
هغه وې ته به زما صبر نه شي
زما **صابره**! زه دې پېژنمه.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

سندره

په کابل مه وروئ
مه وروئ
نور د بارودو باران مه وروئ
کابل زموږ د مینې کور دی
مه وروئ
کابل زموږ د سترګو تور دی
مه وروئ
نور د اورونو باران مه وروئ
په کابل مه وروئ
بمونه مه وروئ
په کابل مه وروئ
کابل په دې دنیا ...ت دی
مه وروئ
زموږ ښاپست زموږ زینت دی
مه وروئ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

اورونه مه وروئ
په کابل مه وروئ، مه وروئ
نور د بارودو باران مه وروئ
د کابل ټول ګلونه ستاسو
مه وروئ
د کابل واوري غرونه ستاسو
مه وروئ، مه وروئ
لېونو مه وروئ
په کابل مه وروئ
نور د بارودو باران مه وروئ
د کابل ټولې مینې ستاسو
مه وروئ
دا وجود ستاسو وینې ستاسو
مه وروئ
راکتې مه وروئ
بمونه مه وروئ
په کابل مه وروئ
د کابل وینه پښتنه ده
هسې یې مه تویوئ
د کابل مینه پښتنه ده

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هسې يې مه سپکوئ
مه کوئ، مه وروئ
په کابل مه وروئ
نور د بارودو باران مه وروئ
کابل که وران شو ټول به ورک شئ
مه ورکوئ
ځانونه مه ورکوئ
ټول به په ټوله دنیا سپک شئ
مه سپکوئ
ځانونه مه سپکوئ
ځانونه مه ورکوئ
ځانونه مه ورکوئ
بمونه مه وروئ
راکټې مه وروئ
په کابل مه وروئ
نور د بارودو باران مه وروئ.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTO'ON.COM)

❋ ❋ ❋

ظالمـه يـاره پـه مـا زړه وسـپزه
مخې لـه مـه راځـه چې نـه دې وينم
زمـا د زړه هغـه زاړه زخمونـه
تـازه شي وينې شي چې ودې وينم.

❋ ❋ ❋

هغـه چې خلقـو بـه وې نـه رغـېږي
خبـر يـې يـارا هغـه سړی روغ شـو
اوس ستا په نوم اوړېدو نه بوږنېږي
پـه تـا مـين سـتا لېـونی روغ شـو.

❋ ❋ ❋

څنګـه **صـابر** څومره هوښيـار ومـه زه
زه پـه هوښيـارو سترګو نـه تېـر وتـم
دې حـادثې تـه فکـر وړی يمـه
پـه يـو سـاده نظـر پـه څـه تېـر وتـم؟

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هرڅ اتیک

هغـه زړه چـې شـور و شـر و
اور اخیسـتی سـمندر و

غورځنګونـه وو سـیلاب و
د نـادره مسـتي تـاب و
لړزېـده بـه درزېـده بـه
خوزېـده بـه ړېـده بـه
لکـه څړیکـه پـه سـینه کـې
لکـه پـرق پـه ائینـه کـې
هغـه زړه داسـې بـې زړه شـو
چـې د مـرګ پـه خـوب اوده شـو
نـه څـه ژاړي نـه څـه سـتایي
نـه څـه غـواړي نـه څـه وایـي
لکـه کـانی پـه سـینه کـې
لکـه داغ پـه آئینـه کـې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نور خوبونه نه وینم

نـور خوبونـه، نـه ویـنم نـور غمونـه، نـه کـوم
نـور پالونـه، نـه کـورم نـور وهمونـه، نـه کـوم
هـر څـه دروغ وختـل
یو خوب مې رښتیا نه شو
نـور خوبونـه نـه ویـنم
نـور پـه څـه بـاور وکـړم څنګـه دروغ ومـنم؟
نـوره د زړه نـه اورم نـوره د زړه نـه مـنم
نـور لهونتـوب نـه کـوم
نـور خوبونـه، نـه ویـنم
یو خوب مې رښتیا نه شو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نور به په خوبونو کې مخ د اشنا نه وینم
بیا به په ګلونو کې یار په خندا نه وینم

یو پرهر مې روغ نه شو
یو خوب مې رښتیا نه شو
نور خوبونه نه وینم

هر پرهر مې هغسې څړیکې کوي اور کوي
خوږ څیګر مې هغسې سترګو ته پېغور کوي

خان ته ملامته شوم
یو خوب مې رښتیا نه شو
نور خوبونه، نه وینم.

❋ ❋ ❋

قطعه

زه د خپل ښار د خپلې خاورې سپرلي پېژنمه
ماته د نورو د سپرلو خبرې څله کوې
واعظه! ته زما د ښار ښاپیرې څه پېژنې؟
ماته د چین د ښاپیرو خبرې څله کوې.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ستا د قامت ستا د وربله بلا
په ما پرېوتې څو څله بلا

مه په خورو زلفو دې لاس مه وهه
راپاروې راپسې څله بلا
ستا د نظره هسې نه يرېدم
ما دې په سترګو کې ليدله بلا
ما مېخانې ته سهې نه بوتللې
ما دې د سره پاسوله بلا
زه د حالاتو جبر شل نه کړمه
په ما پرېوتې ده څه بله بلا
که دجانان د سوري لرې لاړم
خوځي مې نه د زړه د تله بلا

صابره! څوك د چا بلا څه كوي
د هر چا خپل غمونه خپله بلا.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هغه زخم

هغه زخم
چې په کوم زخم کې ته وې
ستا نامه وه
ستا قیصه وه
ستا د مینې تماشه وه
هنګامه وه
څړیکې څړیکې وو پرهر وو
خوړپده به
څڅېده به
څړیکې څړیکې
څاڅکی څاڅکی
هغه زخم
چې په کوم زخم کې ته وې
ستا قیصه وه
ته خبر یې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هغه زخم اوس ورغلی
هغه زخم مې ګنډلی
په دردونو
د دودونو په تارونو
د ګلونو په رګونو
هغه زخم
چې په کوم زخم کې ته وې
ستا په نوم وو
ټولو خلقو ته معلوم وو
هغه زخم داسې ورک شو
چې په سترګو لیدی نه شي
هن! په ګوتو معلومېږي
چې لاس ورورې خوږېږي
خو چې ته ګوتې ورنه وړې
ګنې بیا راتازه کېږي
وینې کېږي
پرهر کېږي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بيا به راشې

په خبر راغلې
ستړی مه شې
څنګه راغلې؟
په خبر راغلې
په موده
په زمانه پس
چا درياد کړم
که درياد شوم
که دې ياد وي
ستا خو هېر وم
ته خو ورک وې
په دنيا کې
د دنيا په رنګينو کې
په رنګينو ورځو شپو کې
ناوزګار وې

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

څنګ وزګار شوې
په موده په زمانه پس
د دنيا په پته پوی شوې
ژوند دې ولید
ځان دې ولید
خپل قسمت درته معلوم شو
زه درياد شوم
ما له راغلې
خو په داسې وخت کې رغلې
چې زه هغه پاتې نه يم
په ربښتيا هغسې نه يم
چې کوم زه تا پېژندمه
هغه زه زما نه ورك دی
زما زړه زما نه ورك دی
لېونی درپسې ګرځم
په رنا کې
په تيارو کې
په بازار کې
په کوڅو کې
په نشو په تماشو کې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

هغه زه چرته کې ګورم
هغه زړه چرته کې ګورم
سروهلی
بر وهلی
لېونی ورپسې ګرځم
که مې ومونډ
نو وعده ده
هغه وخت به دې خبر کړم
که دې زړه وو
که وزګار وې
که راتلی شوې
بیا به راشې
چې زاړه وختونه یاد کړو
خپل خوارۍ یادونه یاد کړو.

❋ ❋ ❋

د خلقو د شکونو د وهمونو چې یرغږې
بس مه راځه چې نه درځم چې نه کېږي خبرې
د مینې لېونې خ ګنګار د زمانې وي
خبر یې چې په ښکلو پسې څه کېږي خبرې؟

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

وایه که نه حال څه دی؟
وخته د یار خیال څه دی؟

دې بناهسته ته عقل څه
دې مستی ته ټال څه دی؟
زړه که سمندر نه کړې
نور د عشق مجال څه دی؟
ستا د بنو غشو ته
زغره څه ده ډال څه دی
تا انتظار څه کړی
ستا وعدې ته کال څه دی
څوك مې په دې پوهه کړي
هجر د وصال څه دی؟

ستا نه به توبه کړمه
دا دې په ما خیال څه دی؟.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مينې ته درانه ګورم
هر ښکلي ته ښه ګورم

مه کوه يرې مه
سترګو ته دې نه ګورم
ستا د سترګو سوی يم
ځم چرته اوبه ګورم
خپل پرهر ته وګورم
ستا د حيا سره ګورم
ستا د ښو بداخلم
زور به د خپل زړه ګورم
خدای شته چې خدای ومنم
تاته چې سم وګورم

ته او زما خوا نيول
دا څه ويښم څه ګورم؟

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بنه وایو د زړه وایو
یو بل ته چې څه وایو

یو بل ته په سترګو کې
هرڅه هرڅه وایو
هسې په موږ بنه لګي
هسې درته بنه وایو
ستا مینه په سترګو کې
حسن ته لېمه وایو
ځان ته په سندرو کې
ستا ویلي ووایو
تا کله الفت کړی
حسنه! څه به نه وایو

مینه چې محکمه شي
دا حال به هله وایو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چې نشه شم چې نشه شي
څومره ښه شم، څومره ښه شي

خو چې تاته مخامخ شم
تمامي وجود مې زړه شي

خوري زلفې خوالـه راشي
حيراني مې يو په دوه شي

هله لاس مې په زړه کېږده
چې د ځانه دې زړه ښه شي

راشه هله شپه په تلو ده
هسې نه چې ډيوه مړه شي

چې نشه څومره ترخېږي
ستا لهجه دومره خوږه شي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زمـوږ لـوی لـوی ارمانونـه
زمـوږ سـترګو کـې اوبـه شـي

چـې د ښکلـو بوسـه واخلـي
د سـړي ایمـان تـازه شـي

د دنیـا سـتړي غمونـه
د **صـابر** سـره دمـه شـي.

❋ ❋ ❋

هغـه شـپه پـه هغـه ځـای
هرځـه وو خـو تـه نـه وې
تاتـه کـه دنیـا څـه وې
ماتـه خلقـو څـه نـه وې

❋ ❋ ❋

حسـن چـې بـې سـره شـي
خپـل لهـوني ووژنـي
سـتا هـره ادا د مـرګ
هسـې مـې خـدای نـه وژنـي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

ســـتا ليـــده هـــم حادثـــه ده
خـــو د نـــه ليـــدو نـــه ښـــه ده

په تـوده غـبرګ کـې مـې واخلـه
زنـــدګي يخـــه څلـــه ده

ستا د يـاد پـه تـار يـې تـړم
ژونـد سـاعت دی کـه لمحـه ده

کـه رانغلـې څـه بـه کـېږي
بـاران راغـی ډيـوه مـړه ده

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

په سازونو کې ساه نه شته
د سندرو ادې مړه ده

د بلا غمونو خلاص شوم
ستا په غم کې خو مې ښه ده

مینې دومره خو مې پوه کړه
چې د ژوند فلسفه څه ده؟

د یار غمه پروا مه کړه
د **صابر** حوصله ښه ده.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

بنه لګي خوارۍ لګي
ستا کاته په زړه لګي

دا کاته دې هېر مه شه
دا تا سره بنه لګي
ستا په وعده څه باور
ستا په وعده څه لګي
ته او په ربنتیا مینه
دا دروغ مې نه لګي
عشق لکه د بنګ لوګی
کله کله ولګي
هغه سړی هغسې
هسې په ما بنه لګي

دا د محبت نشه
کفر شي هله لګي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

نـن چـې د چـا هېـڅ نـه دی
هغـه سـبا هېـڅ نـه دی

زه چـې د چـا هرڅـه يـم
هغـه زمـا هېـڅ نـه دی

زړه چـې تـول يـې هرڅـه وي
خـور چې شي بيـا هېـڅ نـه دی

خدايـه پـه دې کلـي کـې
هېڅـوک د چـا هېـڅ نـه دی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دغه یو څو ورځې ژوند
دا په دنیا هېڅ نه دی

اوس د رقیبانو زور
ستا په دعا هېڅ نه دی

غرونه غرونه غم د ژوند
عشقه په تا هېڅ نه دی

هسې چې بې حسه شي
حسن خو بیا هېڅ نه دی

هغه چې وئ هرڅه زه
هغه ربنتیا هېڅ نه دی.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

عشـــق کـــوو پښتـــو کـــوو
ژونـــد د لهونـــو کـــوو

ســـوي د ښاهســـت پـــه اور
لـــوبې پـــه لمبـــو کـــوو

څـــو چرتـــه د زړه پـــه ســـر
ســـوری د بنـــو کـــوو

زړونـــه مـــو زخمونـــه شـــو
ذکـــر د ســـپرلو کـــوو

غبـرګ شـو مـازیګر او یـاد
غـم چرتـه د څښـو کـوو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

مینـه کـه ربنتیـا نـه کـړو
څـه بـه پـه ځوانـو کـوو

اوس خـو چـې هرچرتـه یـو
غـم ددې کوڅـو کـوو

سـتا نـه صـبرومه زړه
ځـان سـره پښتـو کـوو

څـه **صـابره** خلـق یـو
صـبر پـه وعـدو کـوو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

چې مينه وپېژني
ما به هله پېژني

تا مينه څه کړې ده
ته مينه څه پېژني
ته د چا زړه ته ګوري
ته د چا زړه پېژني
داسې هوښيار شوو خلق
څوك به ونه پېژني
که مېخانې ته لاړې
دنيا به وپېژني
ځان به ترې څنګ ساتمه
ته خپل کاته پېژني

ستا مين ستا لبونی
ته **صابر** بنه پېژني.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

څه خوارې کاته کوي
مینې ته مې زړه کوي

څه د قهر اور کړي
څه د غضب تله کوي
عشق او صبر اور اوبه
هېڅ ګوزاره نه کوي
ستا په غم غني زړونه
نور غمونه څه کوي
هر پرهر مې هغسې
اور کوي اوبه کوي
څه هغه یو بنکلی به
چا چا سره بنه کوي

هر څوك خو **صابر** نه وي
هر څوك بنکلي څه کوي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

دلته مینه کفر دی
دلته مینه نه کېږي

دلته په زخمونو کې
درد کېږي اوبه کېږي

هرڅه غریو نیولي دي
خدای خبر چې څه کېږي

هرڅه ستا دمخه دي
څه چې کېږي ښه کېږي

اوس زما د عشق قیصې
ستاسو په کاله کېږي

مه راځه چې نه راځې
سوال زما نه، نه کېږي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

اورم چـې سـپرلي راځـي
بنکـاري چـې سـاقي راځـي

مـوږ د محبـت د بنـار
مـوږ لـه زنـدګي راځـي
بنکـاري چـې راتلـونکې ده
مزکـه خـوزي ځـي راځـي
عقلـه مبـارک دې شـه
ځـان سـره دې وړي راځـي
دا ګـودر پـه تـا ابـاد
تالـه لېـوني راځـي
زړونـه يـې د کـانو دي
تـا وينـي ژونـدي راځـي
دا د زړونـو لـوبې دي
دې کـې تبـاهي راځـي
سـتا د کلـي ډېـر خلـق
سـتا ذکـر کـوي راځـي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

عشق داسې په نخښه کړم
غم چې چرته وي راځي
وار وکړه لږ صبر شه
غمه خوشحالي راځي
خاورې به یو مړه به یو
ښکلي چې راځي راځي
مینه کمښدونکې ده
ژوند کې څه کمی راځي

دلته کې **صابر** مین
دلته خو که مري راځي.

❋ ❋ ❋

څه خوابه خوابه ګوري
وژنې مې چې مړه ګوري
سترګو ته دې ووایه
نور دې ماته نه ګوري.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

خون به مې واخلي قاتلانې به شي
زلفې دې مه سموه ورانې به شي
په آئینه کې ستړګې مه تورد
خان ته به وګوري حېرانې به شي
زمور وعدې د بنکلو څنې نه دي
چې رنګ به واړوي ارزانې به شي
د محبت خواري دې هېره مه شه
لارې که ګرانې دي آسانې به شي
ستا د بنابست تخم به نه وزګوي
د زېرونو زمکې دې ودانې به شي
بلا دې واخلم زلفې مه خوروه
بلا به واخلي بلاګانې به شي
د تورو ستړګو دروغژنې قېصې
صابره مه سپېنوده ګرانې به شي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه